

اصلاح

سیاسی، تولنیزه او فرهنگی اوونیزه

یویشتمه کڼه ۱۳۹۵ لمريز کال د اسد د ۳۰ د ۱۴۳۷ هـ ق د ذوالقعدة ۱۷ مه د ۲۰۱۶ د اگست ۲۰ مه

حکومت وحدت ملی:

و بازهم اختلافات و تنش‌ها برای کسب امتیاز!

له انگریزي ښکیلاک نه دهیواد دآزادۍ ورځ

ولې پیکه لمانځل کېږي

می‌خواهم وارد بهشت شوم!

من دوست دارم وارد بهشت شوم، دوست دارم با نفس مبارزه کنم، دوست دارم، هر روز دست مادرم را ببوسم، دوست دارم، از وسوسه‌های شیطان دور باشم، دوست دارم، خداوند در روز قیامت مرا به‌عنوان بنده‌ای ربّانی بپذیرد (ان شاء الله) دوست دارم که برادرانم را دوست داشته باشم و ایمانم همیشه در بالاترین درجه باشد، برای این مقصود باید چه کار کنم؟

برادر بزرگوارم! سؤال‌هایی که طرح گردید دلیل بر فطرت پاک و گرایش زیاد در رسیدن به درجات بالا و دادن حق هر صاحب حقی است و این آرزوهای بزرگ، با ایمان متحقق می‌شود.

چنان‌که «سفیان ثوری» می‌گوید: «ایمان به ادعا و آرزو و شعار نیست، بلکه آن است که در قلب انسان بنشیند و عمل آن را تصدیق کند» از این جاست که با هم در فضای ایمان عروج می‌کنیم تا رضایت خداوند، نیکی والدین و موفقیت در رسیدن به بهشت را محقق سازیم. ای برادر عزیز، هر کس که طالب بزرگی باشد، باید شب‌زنده‌دار باشد چنان‌که شاعر می‌گوید: «خوشا به حال کسی که شب‌زنده‌دار باشد و به یاد مولایش سینه‌اش بتپد، هم‌چون ستارگان شب، تک و تنها برخیزد و با شوق به سوی خدا رود در حالی که خدا او را می‌بیند.»

از این‌رو است که «فضیل عیاض» می‌گوید: «بر قلب‌های شما چشیدن شیرینی ایمان حرام است مگر آن که در دنیا زهد پیشه کنید» هم‌چنین در جای دیگر می‌گوید: «هنگامی که نتوانستی در شب قیام کنی و روزها را روزه بگیری، بدان که تو محرومی.»

دعوت‌گر صادق حامل قلبی است که چون کهکشان‌ی شعله‌ور است و از این جهت «حاکم» در «مستدرک» خود و «طبرانی» در «معجم» به سند صحیح از رسول الله صلی الله علیه وسلم روایت می‌کنند که: «ایمان در درون سینه‌ی شما هم‌چون لباس کهنه می‌شود از خداوند بخواهید که ایمان را در قلب‌هایتان زنده کند» و این یعنی آن که ایمان همانند لباسی که مدت زمانی بر آن بگذرد یا چرک بگیرد در قلب انسان کهنه می‌شود. در برخی مواقع ابرهای گناه و معصیت قلب مؤمن را می‌پوشاند و این همان تصویری است که رسول الله صلی الله علیه وسلم آن را ترسیم می‌کند: «ما من القلوب قلب الا و له سحابه کسحابة القمر، اذعلته سحابه اظلم و اذا تجلت عنه اضاء» گاهی ابرهای تاریک، مانع تابش نور به قلب مؤمن می‌شوند و در تاریکی و گمراهی باقی می‌ماند و هنگامی که می‌کوشد ایمانش را تقویت نماید، آن ابرها کنار می‌روند و دوباره نور به قلبش باز می‌تابد و آن را روشن می‌کند. از این‌رو برخی از سلف صالح گفته‌اند: «از نشانه‌های دانایی بنده آن است که از آن چه سبب کاستی ایمانش می‌شود، پرهیز کند» هم‌چنین از نشانه‌های بندگی دانا آن است که «بداند وسوسه‌های شیطانی از کجا وارد قلبش می‌شوند» پس چاره‌ای جز بازگشت به ایمان نیست. اگر به سوی ایمان بازگردیم و به مقتضیات آن رسیدیم آن چه می‌خواهیم متحقق می‌شود و لذا برای شما قاعده‌ای می‌گذارم که دلالت بر وجود یا عدم وجود ایمان می‌کند، امام ابن جوزی می‌فرماید: «ای مطرود از درگاه و ای محروم از دیدار دوستان! هرگاه خواستی مقامت را در نزد خداوند بدانی بیندیش در آن چه که تو را به کار گرفته و به اعمالی که تو را به خود مشغول کرده است، چه بسیاری در دروازه‌ی خالق ولی در آن داخل نمی‌شود مگر آنان که به او یاری رسانده‌اند؛ همه‌ی قلب‌هایی که صلاحیت قرب دارند، همه‌ی سینه‌هایی که بار دوستی حمل می‌کنند و همه‌ی نسیم‌هایی که شبیه نسیم سحرگاهان است. پس هر کس که می‌خواهد بداند به صورت نسبی در چه فاصله‌ای ایستاده است و در چه جایی از اوامر و نواهی او قرار دارد، باید به حال خود بنگرد و آن چه او را مشغول ساخته است؛ اگر او مشغول دعوت و امور آن است و در نجات مردم از آتش جهنم تلاش می‌ورزد و کار را به خاطر دست‌یابی به بهشت انجام می‌دهد و به ضعیف و نیازمند کمک می‌کند و به پدر و مادر احسان می‌ورزد، پس او را به قرب الهی بشارت باد؛ زیرا خداوند جز کسی را که دوست دارد به عمل خیر توفیق نمی‌دهد و اگر کسی از دعوت منصرف است و با دعوت‌گران دشمنی می‌ورزد، از انجام دادن اعمال خیر به‌دور است، مشغول دنیا و کسب آن است و به قیل و قال و فراوانی سؤال با وجود عمل اندک مشغول است و یا از هواها و شهواتش پیروی می‌کند، بداند که از خداوند دور است و از آن چه که او را به بهشت نزدیک می‌کند، محروم است.

اصلاح ملی را از اینجا بدست آورید

کابل: تائیمنی، چهارراهی حاجی محمد داد، سرک ۴، دفتر مرکزی جمعیت اصلاح، تلیفون: ۰۷۸۱۵۴۴۱۱۵

کابل: کوته سنگی، سرک سیلو، بلاک‌های شاداب ظفر، انتشارات اصلاح افکار، موبایل: ۰۷۷۸۱۹۱۳۸۲

کابل: شهر نو، چهارراهی انصاری، کتاب فروشی رسالت، ۰۲۰۲۲۰۳۳۵۹

کابل: انتشارات مستقبل مقابل بلاک‌های شاداب ظفر،

کابل: کمپیوتر فروشی الکاموی جاده نادر پشتون، مارکیت الله نظر منزل ۲ دکان ۲۳ / ۰۷۹۹۳۹۰۸۱۹

کابل: کابل ده افغانان کتاب فروشی بیهقی

کابل: انتشارات بنیاد علمی و فرهنگی مسجد جامع پل خشتی ۰۷۵۲۲۲۲۲۲ / ۰۷۹۹۰۱۱۱۱۱

ننگرهار: جلال آباد، چهل متره سرک، د سید اکرام دوکانونه، د ماشومانو زور محبس ته څېرمه د جمعیت اصلاح ساحوی دفتر تیلیفون: ۰۷۰۰۶۳۲۴۸۰

جلال اباد: اسحاقزی مارکیټ، لاندې منزل، اصلاح افکار تلیفون: ۰۷۹۳۷۷۸۸۸۱

کندهار: نوي ښار، د هرات سرک، د سړي جامع غړې طرف ته سوري مېنه د امام ابوحنيفه (رح) نعلبې او کلتوري مرکز د جمعيت اصلاح ساحوي دفتر تلیفون: ۰۷۰۵۲۳۰۵۸۳

لغمان: مهترلام ښار، حمزه مارکیټ تیلیفون: ۰۷۷۵۶۷۶۰۹۹

هرات: سرک باغ آزادی، ابتدای جاده محبس ابن سینا

انجمن اخلاق و معرفت شماره های تماس: ۰۴۰۲۳۷۰۱۲ - ۷۸۹۰۰۸۱۵۲
بلخ: گذر استانی ها، عقب لیسه خانه نور، دفتر ساحوی بلخ ۰۷۸۸۸۰۴۰۵۵

کندهار: شهر کندهار، جاده ولایت، کوچه حاجی میری، مؤسسه تحصیلات عالی سلام ۰۷۸۷۷۰۳۷۲۴

بغلان: پلخمیری، مارکیت اتفاق کتاب و قرطاسیه فروشی رسالت ۰۷۰۰۵۸۹۸۵۷ / ۰۷۷۷۴۷۶۶۹

لوگر: مرکز، مدینه مارکیت سرک مسجد جامع، کتاب فروشی سادات، سید عبدالحمید هاشمی، تلیفون: ۰۷۰۰۴۴۹۸۱

لوگر: محمد آغه، واغجان بازار، پهلوی کلینیک حسین خیل، تلیفون: ۰۷۷۵۴۱۳۸۷۶

پکتیا: د گردیز ښار، مرکزي چوک، د نۍ نمایندګۍ وحید الله: ۰۷۷۹۲۱۳۸۲۲

خوست: افغان تاور شاهه خوست مرکزي طبي لابراتوار دوهم پور د جمعیت اصلاح ساحوی دفتر داکتر محمد گلاب: ۰۷۹۹۱۷۴۵۴۶ / ۰۷۷۷۱۷۴۵۴۶

قندهار: بازارچه کتاب دکان مولوی حبیب الرحمن ۰۷۷۹۶۳۴۱۹۲
بدخشان: فیض آباد ۰۷۷۵۲۷۰۵۰ / ۰۷۰۷۸۳۱۳۶۶

زابل: قلات، عمومی جاده، د نجارانو کوچه د غوثی رهنمای معاملات ترڅنګ، شمېره: ۰۷۷۳۵۸۰۲۰ - ۰۷۰۲۵۲۷۱۸۱

فراه: ناحیه سوم، مقابل مسجد جامع قاضی، مرکز علمی و فرهنگی توحید شماره تماس: ۰۷۹۹۸۴۳۶۱۱۱

نیمروز: سرک ولایت، نا رسیده به قوماندانی امنیه، مرکز علوم قرآنی اعجاز، سید امیر قریشی: ۰۷۹۶۳۰۹۱۴۰

قیمت یک شماره ۱۰ افغان

جمعیت اصلاح

افغانستان

بخش فرهنگی و نشرات

هفتنامه
اویزه
مسحکلا

د اسلام د اصيل فهم منبر

Email: eslahmilli@gmail.com

مدیر مسئول

محمد شعیب قریشی

اعضاء هیأت تحریر:

نقیب الله حمید
سردار محمد دیندار خیل
رحیم الله حریفال
وحید الله مصلح
عزیز احمد حنیف

شماره مسئول توزیع: 0744157052

آدرس بانک: جمعیت اصلاح و انکشاف اجتماعی افغانستان کابل بانک
A/c No=1001202080036
(افغانی)

آدرس بانک: جمعیت اصلاح و انکشاف اجتماعی افغانستان کابل بانک
A/c No=1001201080036
دالر امریکایی

سرمقاله

له انگریزي بشکيلاک نه دهیواد دآزادۍ ورځ

ولې پیکه لمانځل کېږي

یو ځل بیا د تېر په څېر له انگریزانو څخه د هیواد د سیاسي آزادۍ ۹۷یمه کلیزه د کابل په گډون په ولایتونو کې هم پېکه لمانځل شوه او هغه ولوله او جذبه تر سترگو نه شوه چې په تېر کې به په دې ورځ تر سترگو کېدله او د نړۍ هیوادونه چې خپلې د آزادۍ ورځو ته کوم اهمیت ورکوي، حکومت او افغان ولس دې تاریخي او ویاړمنې ورځې ته هغه اهمیت ور نه کړي.

په دې کې شک نه شته چې لا تر اوسه هم زموږ هیواد په اور کې سوزېږي او د جگړې لمنه لا له هیواده نه ده پوله شوې او بل لور ته لا تر اوسه هم مونږ سیاسي آزادي نه ده تر لاسه کړې، خو له دې ټولو سره هر هیواد خپله یوه تاریخي ویاړلې ورځ لري چې د هغو هیوادونو حکومتونه او خلک یې په ډېر ویاړ او شور سره لمانځي. په دې ورځ له لویو ښارونو نیولې تر وړو هغو او کلیو او بانډو پورې د ټولو سیمو او سیدونکي د خپل هیواد ملي جنډه پر کورونو، دفترونو، هټیو، سورلیو او هرځای هسکوي، د ملي یووالي هوډ کوي او د هیواد د ملي هویت، ملي شتمنیو او زمکنۍ بشپړتیا د ساتنې هوډ کوي.

خو په خواشینۍ سره باید وویل شي چې زموږ په هیواد کې د لویو ښارونو په کچه او په ځانگړي ډول د هیواد پلازمینه (کابل) کې هم دا ورځ په ډېر پیکه ډول ولمانځل شوه او د دې کار پرته تر ډېره په دولت او حکومتي ادارو پورې تړلې ده چې لږ تر لږه حکومتي دفترونه هم په ملي جنډو و نه پوښل شول، که څه هم ځینو خلکو او ځوانانو هڅه وکړه چې پلازمینه کې د آزادۍ ورځ پیکه نه وي، خو د هغوی هڅې ډېرې محدودې وې. په تېرو ۱۵ کلونو کې په مختلفو ډولونو، لارو او د یوې خاصې کړۍ له لوري هڅه شوې ده چې ملي ویاړنې تر پوښتنې راولي، د غیرت، آزادۍ، دیني او ملي ارزښتونو قدر لږ کړي او د غلامۍ او آزادۍ کرښې له مینځه یوسي، پر خپلو هیوادوالو غریبانو او نور ښه وگڼي او هره ویاړنه یوازې د پردیو په ډالرو کې ولټوي چې په خواشینۍ سره تر ډېره برېده په دې کې ورسره ځینې پردیپاله ر سۍ او ځینې د پردیو په ډاډ راغلي چارواکي هم مل دي.

بلخوا د هیواد روان ناورین او د پردیو شتون دې ته لاره هواره کړې ده او په لوی لاس ورته کار کېږي، ترڅو افغان واحد ملت د قوم، ژبې، سمت، مذهب او ډلو ټپلو په نامه سره داسې ووېشي چې تاریخي ورځې، ملي شخصیتونه، دیني عالمان او هرڅه یې متنازع کړي او یو قوم د بل قوم غښتلي ته په سپکه وگوري، په هره سیاسي، تاریخي او تر دې چې په اقتصادي مسئله کې قوم او سمت داخل کړي او د هغې د ارزښت کمولو لپاره د نورو په اشاره کار وکړي او د ستونزو د کمولو پر ځای نورې غمیزي هم رامینځ ته کړي که څه د هیواد په روان حالت کې هره ډله خپله ونډه لري خو بیا هم د دې ټولو ناخوالو پرته تر ټولو وړاندې د حکومت پر غاړه ده او په تېرو ۱۵ کلونو کې د حکومت له دننه نه چې د خلکو او افغان ولس د ویشلو کومه لړۍ پیل شوې ده، چې په ښکاره توگه د امریکا او نورو غریبانو لاس پکې دی- د هیواد په تاریخ کې یې ساری نه لیدل کېږي. حکومتي چوکۍ د لیاقت او تخصص پرځای د ژبې او حزب او تر دې چې د مذهب په نامه ویشل کېږي او د ولسمشر لپاره مرستیالان هم پر همدې بنسټ غوره کېږي او دې کار ته یې داسې زور ورکړی دی چې که مخه یې ونه نیول شي، کیدای شي په راتلونکې کې د اساسي قانون برخه وگرځول شي.

راځئ چې ټول په یوه خوله او ټینګ عزم سره نور د پردیو پرځای د خپلو خوا ونیسو، د وړانیو پرځای د رغونې فکر پیدا کړو او د قوم، سمت، ژبې، ډلې او حزب نه هاخوا ټول یو افغانان شو او خپلې ویاړنې په نره او شور او ځوگ سره ولمانځو.

د همدې ورځې په هیله، له الله تعالی نه ښاد، آباد، آزاد او غښتلی افغانستان غواړو.

حکومت وحدت ملی:

و بازهم اختلافات و تنش‌ها برای کسب امتیاز!

گروپ رسانه ای اصلاح/ نعمت الله عزیزی

و ارزش‌های ملی. به باور آقای زلاند، از همان آغاز جار و جنجال به خاطر منافع و ارزش‌های ملی نبود.

این تحلیلگر که از منتقدین حکومت وحدت ملی است می‌گوید: از آغاز به وجود آمدن حکومت وحدت ملی بیشترین مشکلات که به وجود آمده است، بر سر تقسیم و چور کردن منافع ملی بوده است. وی همچنان باور دارد که در طول دوسال عمر حکومت وحدت ملی دست آورده‌های چهارده سال گذشته به عقب رفته است.

داکتر فیض محمد زلاند همچنان تصریح می‌کند، که بر اساس یک سروی که توسط پوهنتون می‌شینگ صورت گرفته است، افغانستان به سطح جهان کشور غمگین است، از سوی دیگر جوانانی که از کشور در دو سال گذشته مهاجر شده اند، در طول چهارده سال گذشته سابقه نداشت، چندین ولایت در پرتگاه سقوط است، فساد نسبت به هر وقت دیگر افزایش یافته است، و صحبت‌های نفاق ملی که باعث ایجاد فاصله بین اقوام میگردد، به اوج رسیده است و حکومت از نگاه تامین امنیت به پایین ترین حد خود رسیده است، که نه امنیت خود و نه هم امنیت مردم را تأمین کرده می‌تواند. که به باور وی این نتیجه همین کار کرد‌های حکومت وحدت ملی است.

از سوی هم شهلا فرید استاد حقوق و علوم سیاسی پوهنتون کابل در مورد میگوید: "حکومت که به اساس توافقنامه سیاسی به وجود آمده است، پس وقتی که موارد توافقنامه عملی نمی‌شود و از طرف یک جانب در مورد کم توجهی می‌شود و یا آن را نقض می‌کند، جانب دیگر سیاسی حتمن به

رهبری حکومت باعث مشکلات شده و دوام آن چالش‌ها را بیشتر خواهد ساخت، ولی باور دارند که این همه اختلافات بر سر منافع شخصی و حزبی می‌باشد و هرگز بخاطر منافع ملی اختلاف بین شان به وجود نخواهد آمد.

اینکه چه عوامل باعث اختلافات جدید و شدید بین رهبران حکومت وحدت ملی گردیده، و اختلافات در رهبری حکومت تا چه حد بر وضعیت کشور تاثیر سؤ داشته و دارد، و بلاخره سرنوشت این حکومت متشکل از تیم‌های رقیب با چنین اختلافات چه خواهد بود؟ همین پرسش‌ها را با کارشناسان و تحلیلگران در میان گذاشته ایم که خلاصه آن تقدیم شما میگردد.

عوامل اختلافات اخیر چیست؟

با آنکه از تشکیل حکومت وحدت ملی مشکلات و اختلافات وجود داشت، ولی به چنین شکل رسانه‌ای نشده بود و رهبران حکومت وحدت ملی هم آنقدر جدیت را نشان نداده بودند، چرا اخیراً اختلافات بین سران حکومت وحدت ملی تشدید شده است؟

داکتر فیض محمد زلاند استاد پوهنتون کابل و کارشناس مسائل سیاسی میگوید: در حالیکه حکومت وحدت ملی از آغاز به اساس توافق دو طرف که در انتخابات گذشته رقیب بودند به وجود آمد، چنین پیشبینی می‌شد که این حکومت که از دو فکر متضاد به وجود آمده است با مشکلات زیادی همراه خواهد بود. وی همچنان می‌افزاید: در روزهای اخیر مشکلات که به وجود آمده بیشتر به اساس منافع شخصی، حزبی و منافع رفقای خود و تقسیم آن به وجود آمده، نه بر اساس منافع

پس از آنکه انتخابات ریاست جمهوری سال ۲۰۱۴ میلادی به بن بست مبدل شد و پیشتازان آن داکتر محمد اشرف غنی او داکتر عبدالله عبدالله هیچ کدام ناکامی خود را نپذیرفت و پس از میانجیگری و بگو مگوهای زیاد و به وساطت جان کیری وزیر امور خارجه امریکا حکومت وحدت ملی متشکل از هر دو تیم رقیب انتخاباتی به وجود آمد. از همان آغاز مشکلات و اختلافات بر سر تقسیم قدرت، تقریری‌ها و معرفی نامزد وزیران وجود داشت، ولی اخیراً پس از آنکه داکتر عبدالله عبدالله رئیس اجراییه حکومت وحدت ملی از اختلافات با رئیس جمهور محمد اشرف غنی پرده برداشت، قصه از اختلافات جدید و عمیق بین رهبران حکومت را باز گو می‌کند.

رئیس اجرایی حکومت وحدت ملی در بخش از نشست با جوانان، رئیس جمهور محمد اشرف غنی را به بی حوصله‌گی و عدم مشوره در کارها متهم ساخت و گفت: "کسی که حوصله بحث را ندارد، لیاقت ریاست را هم ندارد." که این صحبت‌های داکتر عبدالله عبدالله عکس العمل ارگ را هم در پی داشت و در اعلامیه‌ی منتشره از ارگ صحبت‌های رئیس اجراییه در تضاد با موازین دولرداری خواند شد.

از سوی دیگر رئیس جمهور محمد اشرف غنی در مراسم افتتاح پارلمان جوانان به صورت غیر مستقیم رئیس اجراییه داکتر عبدالله عبدالله را به زیاده طلبی متهم ساخت و گفت: "افغانستان جای خودسری نیست و چنین شده نمی‌تواند که میبم زرما تول زما".

کارشناسان با آنکه میگویند، این اختلافات در

مخالفت ها روی می آورد."

به نظر وی، بعضی از مواد موافقتنامه سیاسی که بین داکتر عبدالله عبدالله و داکتر اشرف غنی به امضا رسیده است باید در طول دو سال یا عملی می‌شد و یا هم عاملی که باعث عملی نشدن آن می‌شد شناسایی می‌گردید و در جهت رفع آن هر دو طرف با تفاهم کار می‌کرد. ولی به گفته استاد شهلا فرید، بعضی مواد موافقتنامه سیاسی عملی نشده است و از آن جمله اصلاح سیستم انتخاباتی، که به باور خانم فرید اخیراً بیشتر باعث کشیده گی‌ها بین رهبران حکومت وحدت ملی شده است.

در حالیکه به نظر خانم فرید، باورها بر این است که رئیس جمهور محمد اشرف غنی طرفدار اصلاح سیستم انتخابات به شکل که داکتر عبدالله عبدالله آنرا می‌خواهد نیست، که به همین اساس تنش‌ها بیشتر شده است.

این استاد حقوق تأکید دارد که اگر رئیس جمهور و رئیس اجراییه در بیست چهار ساعت بخاطر کارهای علیای کشور با هم نمی‌بینند، در هفته‌ی یک بار و یا دو بار باید با هم نشست داشته باشند، در حالیکه چنین نمی‌شود. که به باور خانم فرید همین حالت باعث ناخوشنودی شده و به مشاجرات لفظی مبدل گشته است.

شهلا فرید استاد حقوق و علوم سیاسی پوهنتون کابل تأکید دارد که باید مشکلات به وجود آمده و مشاجرات لفظی بین رهبران حکومت وحدت ملی با درایت سیاسی لازم حل گردد، در غیر آن ادامه چنین اختلافات و مشاجرات لفظی بین رهبران حکومت وحدت ملی (که از طریق توافق سیاسی به قدرت رسیده اند و رای مردم را اعتبار نداده اند) به حال و آینده کشور بسیار خطرناک خواهد بود.

انحصار قدرت چه مفهوم دارد؟

در حکومت که قدرت تقسیم شده است و رئیس جمهور و رئیس اجراییه به اساس توافق سیاسی به وجود آمده است، پس انحصار قدرت چه معنی دارد؟

داکتر فیض محمد زلاند استاد پوهنتون کابل و

کارشناس سیاسی می‌گوید: بیشتر صحبت بین رهبران حکومت وحدت ملی بر اساس انحصار و عدم انحصار قدرت بخاطر منافع ملی نه، بلکه بخاطر چور و غارت منافع ملی است و بر اساس همین فکر و اندیشه غارت منافع ملی، مشکلات اخیر به وجود آمده است.

وی ابراز می‌کند که بر سر شاروال کابل داکتر اشرف غنی و داکتر عبدالله عبدالله به توافق نمی‌رسند و هر طرف که شاروال را معرفی کند، طرف دیگر آن را نمی‌پذیرد و بخاطر وزارت معادن و پترولیم هم هر کدام تلاش دارد که شخص و رفیق خود را معرفی کند.

از سوی هم شهلا فرید استاد حقوق و علوم سیاسی پوهنتون کابل می‌گوید: "باید بین انحصار قدرت و تمرکز اجراءات - که از لحاظ اداری در کشور صورت می‌گیرد - تفاوت قایل شویم، که تمرکز قدرت بیشتر نتیجه تقسیم قدرت می‌باشد و به باور استاد شهلا فرید چنین نیست که پست‌های بیشتر توسط طرفداران رئیس جمهور در دست گرفته شده است، بلکه رئیس جمهور یک نوع مدیریت را از ارگ آغاز کرده که در مرکز آن خودش قرار دارد، که چنین مدیریت هم طرفداران خود رئیس جمهور را و هم طرفداران رئیس اجراییه را آزرده ساخته است.

به نظر این استاد حقوق در وضعیت کنونی کشور چنین مدیریت تمرکز قدرت در یک نقطه مشکلات خود را دارد و نه تنها طرفداران ریاست اجراییه را آزرده ساخته است، بلکه طرفداران خود رئیس جمهور و مردم از آن به ستوه آمده اند.

ادامه اختلافات و سرنوشت نا معلوم حکومت!

با در نظر داشت وضعیت کنونی که اختلافات عمیق بین رهبران حکومت وحدت ملی وجود دارد، سرنوشت حکومت وحدت ملی چه خواهد شد؟ داکتر فیض محمد زلاند کارشناس مسایل سیاسی و استاد پوهنتون کابل می‌گوید: رهبران حکومت وحدت ملی هرگز از این ساختار حکومت عقب نخواهند رفت، برای این که این ساختار برای

گارتگران، و چور منافع ملی کشور بهترین ساختار است.

وی باور دارد که بارها رهبران حکومت وحدت ملی برای منافع شخصی و حزبی خود چنه و جار و جنجال برپا خواهند کرد، تا ملت را از حوادث مهم دور نگهدارد و در چنین موارد ملت را اغفال کند.

آقای زلاند که از منتقدین حکومت وحدت ملی است می‌گوید: "اشرف غنی شخص ترسو است، که به همین اساس داکتر عبدالله عبدالله تمام خواست‌های شوم و تصامیم خود را بالای آن قبول خواهند کرد."

داکتر زلاند به این نظر هم است که اگر ملت در مقابل رهبران حکومت وحدت ملی صدا بلند نکند تمام خواست‌های شوم و تصامیم ضد منافع ملی اجرا خواهد شد. و به گفته وی داکتر اشرف غنی و داکتر عبدالله عبدالله در تاریخ معاصر کشور در ریاست جمهوری و قدرت بدترین شخصیت‌ها است.

شهلا فرید استاد حقوق و علوم سیاسی پوهنتون کابل می‌گوید: بسیار وقت است که در مورد سرنوشت حکومت وحدت ملی صحبت کنیم. ولی باور دارد که اگر مشکلات به وجود آمده به وجه احسن آن حل نگردد، میتواند حکومت وحدت ملی را با مشکلات زیادی مواجه سازد.

خانم شهلا فرید ابراز امیدواری می‌کند که سران حکومت وحدت ملی با مشوره مشاورین حقوقی، سیاسی و اجتماعی که به شکل گسترده در پهلوی رئیس جمهور و رئیس اجراییه قرار دارد و با در نظر داشت وضعیت جامعه کشور تنش‌ها و مشکلات را دودتر حل و فصل کند.

تلاش کردیم نظر ریاست جمهوری و ریاست اجراییه حکومت وحدت ملی را هم بگیریم، ولی گفته شد که بعد از نشست رئیس جمهور داکتر محمد اشرف غنی و رئیس اجراییه داکتر عبدالله عبدالله طی یک اعلامیه موقف اعلام خواهد شد.

د تمدنونو جگړه:

په اسلامي نړۍ کې د شته درېدو اصلي لامل

زاهد جلالي

مانېنام تياره وه چې اكوړه خټك كې په موټر كې سپور شوم. د گروپ رڼايي ته مې د شعرونو يو كتاب راووبست او لوسته مې. خوا ته كس ته مې پام نه و. هغه مې پر اوږه لاس كېښود او د همدغو شعرونو په باب يې خبرې پيل كړې. د مجلس سړى و، نو كيسو كې ډوب شو. هغه په اسلامي نړۍ كې د شته بحران لامل د مسلمانانو كمزوري او بې ثقافتي بلله، خو ما يې اصلي لامل د بهرنيو دسيسې.

هغه په اويامو ميلادي كلونو كې په سياسي علومو او تاريخ كې زده كړې كړې وې او اوس په كاناډا كې اوسېده. باثقاته ښكارېده. زما او د هغه بحث زما په دوو پوښتنو پاى ته ورسېده. هغه ويل چې د وزيرستان خلكو توازن له لاسه وركړى او عام خلك وژني او استبدال يې كاوه چې د دې امر خو غرب نه دى صادر كړى، د دوى خپله ستونزه ده. نور مسلمانان يې دغه راز په همدغه تله تلل...

ما ورڅخه دوې پوښتنې وكړې: ما پوښتنه وكړه چې د وزيرستان خلكو د امريكا له بريده مخكې پر ځان بمونه تړلي او خلك وژلي وو؟ همدا پوښتنه د عراق په سياق كې ډېره مهمه ده. هغوى خو پوهان لرل، فرهنگي او ساينسي پرمختللي خلك وو، آرامه ټولنه يې وه؛ د امريكا له بريده وروسته ولې دغه ډول افراطي وحشت په كې راوټوكېد؟ يا كه د سوريې بېلگه راواخلو، سوريه كې د ليك لوست كچه ۸۴ سلنه ده؛ خو نن چې د سترو ځواكونو د گټو د ټكر په ټكي بدله شوې، د اور او وينو څومره ويروونكى حالت پرې واكمن دى. بله پوښتنه د تازه

حالاتو په اړه ده. په مصر او تركيه كې امريكا او اروپا ولې د خلكو د رايې او غوښتنې پر وړاندې ودرېږي او د مجرمو او قاتلو كود تاگرو ملاتړ كوي؟ كه له دوى سره غربي مرسته نه واى، دوى به د كودتا سوچ هم نه واى كړى، او نه به يې له ترسره كولو وروسته د دې وړتيا لرله چې ايله يوه مياشت واكمن پاتې شي.

دا هغه دوې پوښتنې وې چې زما څنگ ته ناست استاد سره يې ځواب نه ؤ. راته كړه يې چې ستا نظر ته درنښت لرم او دا بحث به همدلته ختم كړو...

په دغو مسايلو كې د څېړنې او مناقشې ډېرى علاقه مندانو د ستونزې اصلي سرچينه غلطه كړې. دا اصلا د دوو سترو ثقافتونو جگړه ده. د غرب او شرق جنگ دى. له هغې ورځې چې غرب پر شرق حاكم شوى، د دوى د تمدن د له منځه وړلو له پاره يې اساسي هڅې پيل كړې دي. په الجزاير كې پر خلكو فرانسوي ژبه وتپل شوه، ځكه چې غوښتل يې دغه خلك د هسپانيې د خلكو په څېر له خپل تمدن سره پرې او فرانسويان كړي. تركيه، اندونيزيا او نوره نړۍ كې هم له عربي الفبا نيولې تر نور فرهنگي او ديني اصولو سره شديده جگړه وشوه. تر څو دوى له خپل فرهنگ او تمدن څخه پرې كړي، چې د جاپان په څېر خلك په كې له خپل فرهنگ سره وشلېدل، ځكه خو اوس نسبتا آرام ژوند لري او پرمختللي دي.

په اسلامي نړۍ كې دغه پروسه د ځينو نورو هېوادونو په څېر نه ده بريالۍ؛ ځكه دلته اسلامي

هويت د اسلامي تمدن اساس دى او ريښې يې دومره ژورې دي، چې وېستل يې څه آسانه كار نه دى؛ ځكه خو دغه جگړه تر ننه دوام لري. مگر اوس سره جگړه ده. چېرته چې مسلمان سر پورته كوي او د خپلواكۍ هڅه كوي، ټولې هڅې يې په نطفه كې له منځه وړل كېږي او غږ يې په ستوني كې ټپ كېږي؛ دا ځكه، چې هغوى تر مور ښه پوهېږي چې دغه امت كې پوښتنې شته او لا هم د پر پښو ودرېدو او خپل تمدن جوړولو وړتيا لري. سكاتلنډۍ مستشرق پروفيسر- مونتيگامري وټ په خپل كتاب **Fundamentalism and Modernity Islamic** (اسلامي بنسټپالنه او موډرنټي) كې ليكي چې د مسلمانانو له لورې د نړۍ په دار الاسلام او دار الكفر وېشل د پخوا كيسه نه ده. هغه وايي چې دودپال اسلام په توندۍ پرمخ روان دى او داسې وخت به راشي چې دا اصطلاحات به د نړيوال سياست په لومړي كتار كې ودرېږي. د يادونې وړ ده چې دغه اصطلاحات د اسلامي نړيوال نظم اصل تعبيروي.

كله چې دغه ډول بدلون رامنځ ته كېږي او مسلمانان د ماډرنېزم پر ضد راولاړېږي او خپل اصل ته رجوع كوي، د غرب نړيوال نظم په كې له گواښ سره مخ كېږي او پر نړۍ د دوى د حاكميت د پاى زېږى په طبيعي شكل وړاندې كېږي. دا هغه څه دي چې غرب يې په هېڅ صورت منلو ته حاضر نه دى. ځكه د هغوى د كامپايۍ راز په همدې نړيوال نظم كې دى.

پخواني امريکايي سياستوال او اکاډيمیکه څېره، پروفیسر- هنري کسینجر، په خپل وروستي کتاب **World Order** کې کاري چې د ځوانۍ پر مهال مې له ولسمشر ترومن څخه پوښتنه وکړه چې ستره بریا دې څه ده. امریکايي ولسمشر- ترومن ځواب کې وایي چې ستره بریا مو دا ده چې دویمه نړیواله جګړه کې مو خپلو دوښمنانو ته ماته ورکړه، او بېرته مو پر یوه مېز (ملګرو ملتونو) راټول کړل. له همدې امله دوی نن پر نړۍ واکمن دي.

معنا دا چې په نړۍ کې د تمدنونو جګړه روانه ده. سوهونه کاله وشول چې دا جګړه روانه ده او تر څو چې دا تمدنونو وي او دا لیدلوري وي، دا جګړه به هم وي.

په ترکیه کې د اتاتورک له واکمنۍ تر ننه د اسلامي فرهنگ پر ضد جګړه کومه عادي خبره نه ده. هلته تېره پېړۍ کې د اسلامي فرهنگ او غربي فرهنگ ترمنځ جګړه روانه ده. د تېرې میاشتې د کودتا هڅه د همدې جګړې یوه بله کړۍ وه. که څه هم غریبان پوهېږي چې د ترکیې واکمن اسلامي ګوند دودپاله افکار نه لري، بلکې د سیکولرېزم او دیموکراسۍ تر چتر لاندې پرمخ درومي، خو هغوی پوهېږي چې د دې پایله هغوی ته خطرناکه او د منلو وړ نه ده. همدا کیسه په مصر- کې هم وشوه. اخوان المسلمین که څه هم تېرو اتیا کلونو کې د غربي سېسټم تر چتر لاندې د واک ترلاسه کولو هڅه کوي، خو بیا هم هغسې یې مخه نیول کېږي، لکه

د مرسي چې ونیول شوه. غریبان د دغه کمزوري اسلامي پرمختګ د زغملو وړتیا نه لري.

په افغانستان کې د غربي فرهنگ خپرول او له اسلامي فرهنگ سره د ملت پرې کول موږ په خپلو سترګو وینو. دلته ډالري امریکايي پروژې، مختلف ټلويزیوني چینلونه او راډیوګانې، مجلې، ورځپانې، د مدني ټولنو په نامه فعالیتونه د دغه ستر پروګرام له مخې ترسره کېږي. اوس په کابل کې د الحادي، سیکولرېستي او مادرېستي ډلو او افکارو راپورته کېدل د مسلمان افغانستان د راتلونکي له پاره د زهري بوټو کرل دي. دا نیالګي به په راتلونکي کې له خپل اصیل تمدن سره د خلکو په شلولو کې مهم رول ولوبوي. هغه مهال به د امریکايي پوځیانو د شتون اړتیا نه وي.

بلې خوا اسلامي ملتونه تر ډېره قربانۍ ته آماده دي او د خپل فرهنگ د راژوندي کولو تلوسه لري. د مصر په میدان تحریر او رابعة العدویه کې د سیسي د پوځیانو پر وړاندې ودرېدل او د زرګونو کسانو قرباني د دغې تلوسې ښه بېلګه ده. په ترکیه کې د تېرې کودتا د هڅې پر مهال په تقسیم څلورلارې کې د ترکیانو «الله اکبر» نارې د غربي نظام پر وړاندې د بغاوت اعلان و. په ټوله اسلامي نړۍ کې د تپل شویو واکمنو او تر اختناق لاندې مسلمانانو ترمنځ د لاس او ګرېوان روان حالت په مسلمانانو کې د دغه پوټنشل ښکارندوی دی.

ناشونې نه ده چې په دغه ستونزمن حالت کې

راګیر مسلمانان دې ژر خپل اصالت تمثیل کړي او د یوه نړیوال تمدن په توګه رامنځته شي؛ ځکه چې د اسلام پیغام په داسې یوه سوځوونکې صحرا کې راټوکېدلی چې د روم او فارس سترو تمدنونو د خپلې واکمنۍ لاندې راوستلو وړ نه بلل او د نړۍ تر ټولو ناپوه او وروسته پاتې خلک په کې اوسېدل. په دغه ډول ټولنه کې د اسلام نور راپورته شو، د فارس او روم امپراتورۍ یې په لنډ مهال کې له منځه یوړې او نړۍ ته د یوه مهم تمدن په توګه وړاندې شو.

د اسلامي تمدن له منځه وړل ځکه ناشوني دي چې د حقانیت سربېره ورسره د قرآن په څېر کتاب دی. تر هغې چې مسلمانان قرآن لري، د دوی تمدن به وي. ورسره به د تمدنونو جګړه هم روانه وي. د مسلمانانو نننۍ محکومیت او مظلومیت ابدی نه دی. دا به تر لنډې مودې دوام کوي، تر هغې چې حق پر باطل غالب شي.

اوس د مسلمانانو د روڼ اندو او لوستو دنده ده چې خلک د ستونزې په جرړه وپوهوي او له شته دسیسو څخه پرده پورته کړي، تر څو دوست و دوښمن وپېژني او په راتلونکي کې محتاطانه قدمونه پورته کړي. دا د راپورته کېدو لومړی شرط دی، ځکه رسول الله له همدې ځایه پیل کړې وه، نو باید لومړی قدم له همدې ځایه پورته شي.

وما ذالک علی الله بعزیز

تکه داران اقوام!

یا سیاست‌گزاران ناکام؟!

عبدالوهاب هاند

افغانستان شوریهست، دارندهی اقوام و تبارهای مختلف، زبان‌ها و مذاهب چندگانه؛ باهمین وصف در درازنای تاریخ دیده شده است که: نقش این اقوام و طیف‌های تباری در وجود چند تن از نمایندگان اقوام و تبارها و یاهم عده‌ی از رهبران روحانی و حزبی خلاصه شده و در تصمیم‌گیری‌های کلان کشوری، فقط این‌ها حرف اول و آخر را می‌زنند. اما از زمان تجاوز اتحاد جماهیر شوروی سابق و ظهور احزاب چپی (خلق و پرچم و وابسته‌گان فکری دیگرشان) بدینسو، این خصیصه‌ی گرایش‌های قومی که باجسارت میتوان گفت: از ارمان سم‌آگین اژدهای کمونیزم در کشور به حساب می‌آید، کم‌کم در رگ و خون جریان‌های خام‌فکری-اسلامی نیز، راه باز کرد و با گذشت زمان از آغازین روزهای جهاد افغانستان در کشورهای همسایه (پاکستان و ایران)، همزمان باشکل‌گیری احزاب چندگانه‌ی جهادی، این موضوع به عنوان ابزار مؤثر برای ازهم پاشاندن شیرازه‌ی وحدت فکری و دینی‌ما، درمنظومه‌ی فکری کشورهای ذی‌نفع در قضایای افغانستان، جاگرفت.

بیماری تبارگرایی که از مبعوض‌ترین اعمال و منفورترین شیوه‌ی سیاست‌گری، ازدید اسلام عزیز محسوب می‌شود، با تشدید جنگ‌های ذات‌البینی در افغانستان، پس از فروپاشی نظام سیاسی مورد حمایت شوروی، داغ‌تر شده و پای طالبان را به معرکه کشاند؛ حتا که بخش عمده‌ی از قلمرو افغانستان را به آنان بخشید. اما، این بحث نفرت‌بار

در همینجا خلاصه نمی‌شود؛ بل، بازهم کشورهای ذی‌نفع و بزرگ جهان، یک باردیگر با استفاده از شرایط، پیش آمده و فضای بسته‌ی سیاسی-که حتا از انتظار کشورهای حمایت‌کننده‌ی طالبان هم بعید بود طبل حمایت ازجبهه‌ی متحد را کوبیده و به غرض سرکوبی و از میان برداشتن نظام طالبان، آستین برزدند و بازهم در پایان این مانور دیده شد که، اطراف منازعه‌ی قدرت در کشور، با توسل به انگیزه‌های قومی و مذهبی در تشکل نظام سیاسی سهم‌فعال گرفته و مسئله‌ی اکثریت و اقلیت قومی و تباری را پس از پروسه‌ی «بن» بگونه‌ی بی‌پیشینه‌ای مطرح کردند. که نقش عمده را درین بازی کشوری‌های غربی بازی نمود. از آن روز تا ایندم، همه‌ی ساختارها، و زارتخانه‌ها، مقرری‌ها و حتا تشکیلات سیاسی و لشکری، بر اساس همین امتیاز طلبی‌های تباری صورت گرفت و آن‌هم نه بگونه‌ی که بتواند، اقوام مختلف را قناعت دهد. در خیلی موارد، دیده شده که: امتیازها، چوکی‌های حکومتی، شهرک‌ها و درآمدهای دالری-برهمن اساس درمیان چند تن از تکه‌داران قومی که به هیچوجه، نماینده‌گی واقعی از مردم افغانستان و از تبارها و اقوام ساکن درین جغرافیا نداشتند- تقسیم گردید. این معضله چنان زمینه را برای صدمه زدن به شیرازه‌ی وحدت ملی ما و بیشتر کردن درزهای قومی و تباری در کشور مساعد ساخت، که: بخشی از اقوام بر اساس نارضایتی ازین میراث‌داران خانی و قبیلوی، و استفاده جویی کشورهای خارجی سلاح بدست

گرفته و علیه نظام ایستادند؛ عده‌ی با وصف پرداختن همه‌ی قربانی‌ها با به قدرت رساندن یک فرد، و محروم شدن از بیش‌ترین امتیازات و حقوق حقه‌ی شان اکتفا کردند؛ عده‌ی هم که نظر به قریبین، به هشیاری نسبی دست یافته و تاحد تقدیم صدها قربانی، در همین چند روز پسین به پیش رفتند و بخشی هم در سردرگمی و بی‌برنامه‌گی به سربرده و باپشیمانی تمام، شرایط را نظاره می‌کنند.

سرانجام، همین نماینده‌گان اسلحه بدست و رهبران زورمدار قومی، که دوسال قبل از امروز، باشعارهای چرب و جالبی به میدان مبارزات انتخاباتی آمدند و با کشاندن هزاران هموطن مان به صحنه‌های کمپاین و دادن وعده‌های سبز و سرخ خویش، مردم را در یک انتخابات تمثیلی به پای صندوق‌های رأی برده، رأی‌شان را گرفتند و در صدد گرفتن نان‌شان هم برآمدند. تا آنجا که هزاران جوان هموطن مان، از هراس نا امنی، بیکاری و گرسنگی، راهی کشورهای بیگانه شده و در جستجوی لقمه نانی به بی‌چارگی تن دادند. عده‌ی در صف کشی‌های نظامی مقابل هم، در داخل افغانستان قربانی و معلول و معیوب شدند، عده‌ی بی‌برنامه و اشک بر رخسار، باهمین وضعیت اسفبار ساختند و هنوز روزهای بدتر ازین را هم در انتظار نشسته‌اند.

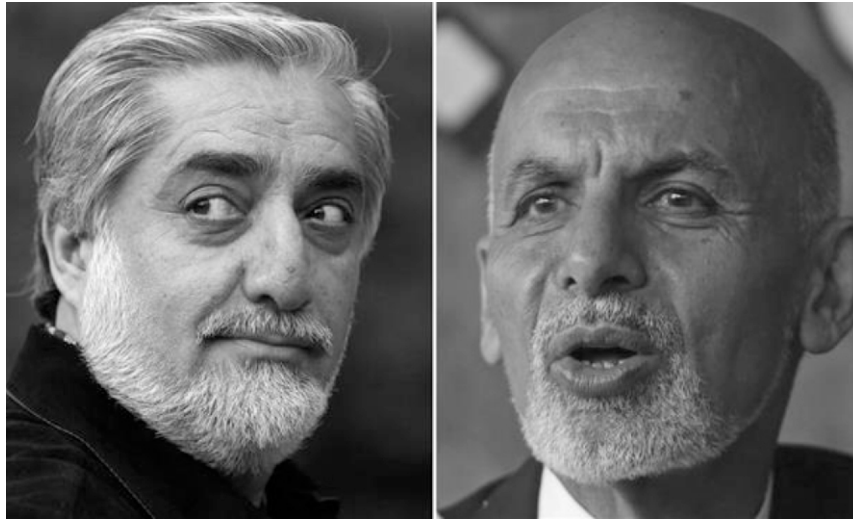
این درحالیست که به تازگی، از ده روز بدینسو، تنش‌های لفظی میان سران حکومت وحدت ملی بالا گرفته است و عمدتاً بر اساس راپورها، ظاهراً

این تنش‌ها ناشی از عدم تعهد جانبین بر توافقنامه‌ای است که با پادرمیانی جان کری،

وزیر خارجه‌ی آمریکا، درختم انتخابات پرچالش و جنجال برانگیز دوسال قبل، به میان آمد. طرفین توافق‌نامه، اعلان داشته‌اند که: تا اکنون مواد این توافق‌نامه، بصورت درست به کار گرفته نشده و قسمت اعظم آن تاهنوز از تطبیق بازمانده است.

در پی بگومگوها و تحلیل و

جغرافیا زنده‌گی دارند. این‌های که سنگ خدمت گزاری مردم را به سینه زده بودند و در پیکارهای

خوری‌های و بجای پرداختن به ایده‌ها و برنامه‌های ملوث تکه داران قومی و ایادی کشورهای مغرض، به اشک‌های مردم بی‌خانومان و جنگ‌زده‌ی کشورشان توجهی می‌داشتند.

چه درد آور است زندگی در سرزمینی که نخبه‌گانش، فقط به کرسی و قدرت می‌اندیشند و ثروت‌مندانش برای حفظ ثروت و قدرت‌مندانش به بقای قدرت خویش بیندیشند! نظر به

گفته‌ی جامعه شناس و سیاست‌گر معروف، ابن خلدون که: «نظام‌ها آسیب نمی‌بینند، مگر از دو مجرا: یکی امور لشکری و دیگری هم امور مالی و اقتصادی» که سوگمندانه از همین دو ناحیه، امروز کشورما دچار آسیب و درد سر شده است.

حالا بهترین گزینه‌ها برای دولت‌مردان افغانستان و دست‌اندرکاران سیاست‌دین کشور، این چند مورد است که خداوند توفیق نصیب کند تا به هر وجه ممکن به آن‌ها توجه ورزند؛ در غیر آن جز سرافکنده‌گی دنیا و آخرت و بربادی هستی مادی و معنوی مردم و کشور، نصیب زمامداران و متصدیان امور نخواهد شد.

آنچه به نظر من می‌تواند به پرسش‌های کنونی پاسخ قناعت بخش دهد:

• درنخست باید، مقام‌های رهبری و زعامت در کشور، با درک شرایط حساس، خرد ورزی و حسن نظر و انتقادپذیری پیشه کنند و برای فرو نشانیدن تنش‌های بالاگرفته، اقدام جدی نمایند. زیرا زوال حکومت وحدت ملی، به معنای زوال تعهدات و باورهای دیموکراتیک این دو رهبر نیزهست؛ ناگزیر این دو رهبر باید در صدد مهار بحران احتمالی بایند و با به اجرا گذاشتن مواد توافق‌نامه، نگرانی مردم را مرفوع سازند.

کم سابقه‌ی انتخاباتی شان گلوپاره می‌کردند و تصویرهای خیالی از کار، آسایش و زنده‌گی مرفه به مردم نشان می‌دادند، حالا باید درپی آن می‌شدند، تا حداقل این کشور دست‌خوش نا امنی‌های کنونی اش نمی‌بود. این‌ها باید به وضع نابسامان سرزمین شان - که مالا مال از درد و رنج و مصیبت است و با گذشت هر روز، درآتش جنگ و نفاق می‌سوزد- توجه می‌کردند. باید به حال آواره‌ها و مهاجران سرگردان و پریشانی - که از تهدید بی‌کاری و بی‌روزگاری فرار را بر قرار ترجیح داده و روانه‌ی دیار بیگانه شده‌اند و عده‌ی شان باغرق شدن در آب‌های یونان و مدیترانه جان باختند و عده‌ی زیاد شان هم، در اردوگاه‌های کشورهای یونان، آلمان، ترکیه، ایتالیا، استرالیا و حتی ایران و پاکستان جور بی‌چارگی را تحمل می‌کنند و بار بار، بر آدرس زمامداران بی‌کفایت و خود اندیش شان، نفرین نثار می‌کنند- فکری می‌کردند.

دولت‌مردان حکومت وحدت ملی، بجای این همه بهتر بود، به میزان در یوزه‌گری شان از کشورهای مغرض جهان، قدری فکر می‌کردند و دارایی‌های به تاراج رفته و در حال تاراج ناشی از جنگ و نا امنی در کشورشان را به یاد می‌آوردند. چه خوب بود، اگر بجای این همه امتیاز طلبی‌ها و خویش

انتقادهای سیاست‌مداران و کارشناسان سیاسی، این‌بار شخص‌دا کتر عبدالله، رئیس اجرائیه‌ی حکومت وحدت ملی، برخی از سخنانی را به زبان آورده است که، دراکثر رسانه‌های چاپی، تصویری و صوتی کشور، خبرساز شده و حتی واکنش‌های شبیه حریف حکومتی اش را نیز در پی داشته است.

انتقادهای این چنینی که از جانب رئیس اجرائیه مطرح می‌شود، هرچند سابقه‌ی بیشتری دارد؛ اما، پس از آغاز حکومت در پی امضای توافق‌نامه‌ی سیاسی، آقای عبدالله، کمتر با این درشتی در مقابل حریفش سخن گفته بود که، این کنش‌ها و واکنش‌ها به نظر بعضی از صاحب‌نظران حتی می‌تواند، کار را به بنبست منتهی کند. حالا که با توجه به میانجی‌گری سران احزاب، ممکن است همانند چندین بار پا درمیانی خارجی‌ها، به ویژه وزیر خارجه‌ی آمریکا، باز هم این معضل به وساطت فرد و یا جریانی قابل حل باشد؛ اما، در شرایط کنونی آنچه که خیلی مهم می‌نماید، فراست سیاسی و مطالعه‌ی دولت‌مردان این کشور، از وضعیت شکنند و نابهنجار سیاسی درین سرزمین و همچنان شرایط اقتصادی و اجتماعی آسیب‌پذیر مردمی است، که با هزاران ترس و هراس، درین

• بر داعیه‌های قومیت و سمت و زبان، نقطه‌ای پایان گذاشته، به سوی حقه‌دهی و گزینش بر مبنای تدین، تخصص و شایسته‌سالاری (صرف نظر از زبان و قوم و سمت) گام‌های عملی را بردارند. وبر خواست‌های غرض‌آلود خوانین و تکه داران قومی - که حتا خود تبارهای‌شان هم از ایشان اعلام بی‌زاری می‌کنند- وقعی ننه‌ند و آرمان‌ها و خواست‌های اقوام را از زبان انسان‌های مؤمن، دانش‌یافته و بدور از فریب و دغل و سابقه‌ی سوء بشنوند.

• دست به کارشدن هرچه عاجل برای محو و نابودی فساد در کشور و به محاکمه کشاندن اشخاص و افراد مفسد و مخرب موجود در دست‌گاه‌های دولتی، به ویژه دست‌گاه‌های عدلی و قضایی.

• اقدام بی‌قید و شرط برای به مصالحه کشاندن و اقناع مخالفان مسلح دولت و جلوگیری از کشتار افراد بی‌گناه و حتا طرفین درگیر؛ زیرا در میان این همه آتش و آهن، در صحنه‌های مهیب و هولناک جنگ در کشور ما، این آمریکایی‌ها و انگلیس‌ها و اوروپایی‌ها نیستند که می‌میرند، بل همین افغان‌های هستند که بنا به دلایلی، یکی در مقابل هم قرار می‌گیرند و با گذشت هر روز قربانی می‌پردازند.

• بجای وام‌گیری‌ها و اتکا به همکاری‌های باعوض و بلاعوض کشورهای بیرونی - که هیچ‌خیری در آن نیست- به حمایت از سرمایه‌گزاران و تولیدکنندگان داخلی، استخراج معادن در همکاری با مؤسسات ملی و وطنی، مراقبت جدی از جمع‌آوری عواید ملی و حراست درست از بیت‌اللمال، و همچنان، احداث بند‌های آب‌گردان و تأسیسات ملی نفع‌آور دیگر بپردازند، تا اینکه، کشور به سوی ثبات و خودکفایی برود. نه به طرف بی‌ثباتی و بحران. این دریوزه‌گی هیچ‌دردی را درمان نکرده؛ بل، به ریشه‌های هستی‌مادی و معنوی ما افیون می‌ریزد.

چه درد آور اسست زندگی در سرزمینی که نخبه‌گانش، فقط به کرسی و قدرت می‌اندیشند و ثروتمندانش برای حفظ ثروت و قدرتمندانش به بقای قدرت خویش بیندیشند! نظر به گفته‌ی جامعه‌شناس و سیاست‌گر معروف، ابن‌خلدون که: «نظام‌ها آسیب‌نمی‌بینند، مگر از دو مجرا: یکی امورلش‌کری و دیگری هم‌امور مالی و اقتصادی»

• بذل مساعی در ساختن بند‌های برق به منظور تولید انرژی در کشور و پایان دادن به خریداری و قراردادهای انرژی از کشورهای همسایه که سالانه ملیاردها افغانی بر کیسه‌ی آنان سرازیر می‌شود. ضمن توان‌های مالی که همه ساله ما برای همین برق‌های وارداتی می‌پردازیم، و حتا هرازگاهی هم که روال کار به نفع‌شان نبود، ازفیوز این برق قراردادی به عنوان اهرم فشار در برابر دولت ما می‌توانند استفاده کنند.

• زمامداران ما باید توجه جدی به سکتور زراعتی کشور نمایند؛ زیرا افغانستان باتوجه به منابع سرشارآبی و دریا‌های خروشان‌ی که دارد، به عنوان یکی از پیشگام‌ترین کشورهای زراعتی در منطقه به حساب می‌آید و حمایت از سکتور زراعت و باغ‌داری در کشور، بدون شک ما را در جهت اقتدار اقتصادی بصورت درست کمک می‌کند.

• رسیدگی به وضع بنادر تجاری، و واردات اموال تجارتنی، به لحاظ کیفیت، قیّم و همچنان کنترل بر چگونگی معاملات، رسمی و غیر رسمی و عواید در گمرکات، که از زمره‌ی منابع مهم مالی در کشور محسوب می‌شود و می‌تواند تأثیرات مهم و

مفیدی را بالای ثروت ملی و درامدهای گمرکی و ترانزیتی کشور داشته باشد.

• جلوگیری از ورود اموال غیرمعیاری، بی‌کیفیت، کم‌ارزش و یا بی‌ارزش و به درد نخور و حتا متاع تجارتنی که در تضاد با فرهنگ ملی، و روحیه‌ی دینی مردم ما و حرام و یا اسراف می‌باشد؛ مانند: شراب، وسایل بازی طفلانه، لباس‌های غیراخلاقی و غیردینی، داروها و وسایل آرایشی بی‌کیفیت و حتا اموالی که بدیل‌شان در داخل کشور موجود است، یکی از راه‌های خوبی برای حفظ منافع ملی و ابقای ثروت و سرمایه در داخل کشور می‌باشد.

• حمایت از سکتور خصوصی به منظور سرمایه‌گذاری در بخش‌های مختلفی چون: تأسیس فابریکه‌ها، شرکت‌ها، فارم‌ها و حتا ساختن شهرک‌ها و تأسیسات صنعتی، آموزشی و رهایشی، با درنظرداشت منافع عامه و تأمین امنیت آنان بصورت جدی.

• مرعی الاجرا قراردادن اصل مجازات و مکافات، به هدف استرداد اموال بیت‌اللمال و زمین‌ها و اماکن غصب‌شده از دست‌زورمندان و برگرداندن سرمایه‌های ملی که توسط افراد و اشخاص غاصب و مفسد به کشورها و بانک‌های خارجی منتقل شده است.

مواردی را که در فوق یاد کردیم، می‌تواند به عنوان بخشی از راه‌های برون‌رفت از چالش‌های موجود، و رفتن کشور، به طرف ثبات و خودکفایی که از خواسته‌های برحق مردم مظلوم و محروم افغانستان است، باشد، اما مشروط برینکه: این خواسته‌ها تنها از حنجره‌ی یک فرد نه؛ بل از زبان توده‌های ملیونی ملت و نماینده‌گان واقعی ملت ما بیرون‌شده و به عنوان نسخه‌ی کارساز بر زعمای کشور، تجویز شود.

به امید خیر و فلاح و سربلندی مردم و کشور عزیزمان افغانستان و آرزوی توفیق خدمت‌گزاری به هر دو رهبر ملی.

په افغانستان کې

د بانکداری سیستم ته لنډه کتنه

کامران ملک

په افغانستان کې په لومړي ځل د ظاهر شاه د واکمنۍ پرمهال په ۱۹۳۳ کال کې د بانکداری بنسټ د مجید زابلی لخوا کېښودل شو چې لمرنۍ بانک د افغانستان ملي بانک نومیده، یاد بانک په ۱۹۷۶ کال کې لا زیات پرمختګ وکړ.

د څو لسیزو مسلسل جنګ څخه وروسته کله چې د طالبانو حکومت د امریکا او ناټو په لاس سقوط وکړ، د حامد کرزي په مشرۍ نوي حکومت د بن کنفرانس له لارې په خپلو کارونو پیل وکړ. نوي حکومت د نورو تعمیراتي کارونو ترڅنګ ځینی اقتصادي برنامې هم مخ ته یوړلې چې د هغې له جملې څخه د بانکداری پرمختګ وو.

اوسمهال په افغانستان کې ۳ دولتي، ۱۵ شخصي او ۴ بهرني بانکونه فعالیت لري. دغه بانکونه تر اوسه ندي توانیدلي چې د خلکو پوره اعتبار تر لاسه کړي، عمده لاملونه یې د سود شتون، د کابل بانک له قضیې وروسته په بانکونو د خلکو بې اعتمادۍ او د غیر مسلکي کارمندانو استخدام گڼل کېږي. د ۲۰۰۳ کال وروسته د افغانستان مرکزي بانک (د افغانستان بانک) په هیواد کې د بانکداری سیستم د پرمختګ لپاره شخصي کورنیو او بهرنیو بانکونو ته د فعالیت کولو اجازه ورکړه ترڅو افغانان د بانکونو له آسانتیاوو څخه مستفید شي.

د افغانستان ملي بانک په افغانستان کې د بانکداری سیستم معرفي کړی چې اوس د ۲۰ نه په زیاتو ولایتو کې څانگې لري.

د افغانستان ملي بانک یوه لاسته راوړنه د افغانستان بانک سره په همکارۍ د ای بی ای یعنی د افغانستان د بانکونو ټولنه هم په ۲۰۰۴ کال کې منځ ته راوړه. د افغانستان د بانکونو د ټولنې د ۲۰۱۳ او ۲۰۱۵ راپور په اساس دا مهال په

افغانستان کې ۳ دولتي، ۱۵ داخلي او ۴ بهرني بانکونه شتون لري چې نومونه یې په لاندې ډول دي:

۱. دولتي بانکونه: د افغانستان ملي بانک، نوی کابل بانک او پښتني بانک دی

۲. داخلي بانکونه: افغانستان تجارتي بانک، د افغانستان بین المللی بانک، افغان یونایتید بانک، عزیز بانک، غضنفر بانک، میوند بانک، باختر او فرسټ مایکرو فایننس بانک

۳. خارجي بانکونه: الفلاح بانک، حبیب بانک، د پاکستان نیشنل بانک، ارین بانک په افغانستان کې اسلامي بانکداری:

اسلام د ژوند د یو کامل نظام په توگه د ژوند د نورو اړخونو ترڅنګ مسلمانانو ته د ملکیت درلودلو، تجارت کولو، حلال رزق گټلو او خپلو پیسو ساتلو حق ورکړی خو اسلام د دغو کارونو د تر سره کولو لپاره ځینې شرطونه وضع کړي چې هر مسلمان باید دغه شرطونه په نظر کې ونیسي. دهغې له جملې څخه سود اخستل او سود ورکول اسلام تر ټولو سخت منع کړي. په سورة النساء ایت ۱۶۱، سورة العمران ایت ۱۳۰، سورة البقره ایت ۲۷۵-۲۸۰ او سورة الروم ایت ۳۹ کې الله تعالیٰ په واضحه توگه سود حرام گرځولې. همدارنګه د رسول الله ﷺ د حدیث مطابق د حلال رزق گټل د مسلمان فرضی وجیبه گرځولي. نور اصول او شرایط د مبهمو یا مشکوکو معاملاتو څخه ځان ساتل، چل او فریب نه کول، درواغ نه ویل او په ناحقه قسم کول دي.

د افغانستان څه د پاسه ۹۹ فیصده وګړي مسلمانان دي ځکه دلته د اسلامي بانکداری ضرورت ډیر احساسیږي. اسلامي بانکداری په

۲۰۰۸ کال کې په افغانستان کې معرفي شوه چې تراوسه ۱۰ بانکونه د اسلامي بانکونو خدمات افغانانو ته وړاندې کوي. د اسلامي بانکداری دغه خدمات یواځې په کړکیو یا وینډو کې وړاندې کوي یعنې په یو بانک کې د یو چټ لاندې اسلامي بانکداری د غیر اسلامي بانکداری ترڅنګ خپل فعالیتونه ترسره کوي. باختر بانک په هکله ویل کیږي چې راتلونکې څو میاشتو کې به یې ټول خدمات اسلامي وي.

هغه بانکونه چې د اسلامي بانکداری خدمات وړاندې کوي په لاندې ډول دي:

نوی کابل بانک، غضنفر بانک، میوند بانک، د افغانستان ملي بانک، افغان یونایتید بانک، او د افغانستان بین المللی بانک

اسلامي بانکداری یواځې په افغانستان او اسلامي هیوادونو کې نه، بلکې په نړیواله کچه هم اسلامي بانکونه د یو ضرورت له مخې فعالیتونه تر سره کوي او حتی غیر اسلامي هیوادونو لکه انگلستان او امریکا هم اسلامي بانکداری ته خپله پاملرنه زیاته کړې، د دې لپاره چې مسلمانان او اسلامي هیوادونه د غربي اقتصادي استعمار څخه خلاص شي، اقتصاد پوهان او دیني علماء باید د اسلامي بانکداری د پیاوړتیا لپاره پوره زیار وباسي او د سودی نظام غوره بدیل خلکو ته وړاندې کړي.

همداراز د ځوانانو، علماءوو او مسلکي وګړو دا دنده ده، چې گران هیوادوال اسلامي تجارت او اسلامي بانکداری ته وهڅوي ترڅو زموږ له هیواد څخه د سودي سیستم پرځای په اسلامي اصولو ولاړه بانکداری رشد وکړي او مسلمانان د سودی نظام له منگولو خلاص شي.

حقیقت قتال در اسلام

در اسلام اصل بر صلح و آشتی است و پیامبر بعنوان یک مربی، یاران خود را تعلیم می‌دادند و راهنمایی می‌کردند و می‌فرمودند: «لَا تَتَمَنَّوْا لِقَاءَ الْعَدُوِّ، وَسَلُّوْا لِلَّهِ الْعَافِيَةَ» آرزوی رویارویی با دشمن را نداشته باشید و از خداوند عافیت و آسایش طلب کنید.

مسلمانان، بنا به تربیت اخلاقی و فهمی که از قرآن و سنت پیدا کرده‌اند، از قتل و کشتار و خونریزی بیزار و متنفرند و آیات بسیاری در قرآن کریم بر این موضوع تأکید کرده که به هیچ عنوان آغازگر جنگ و پیکار نباشند؛ بلکه با تمام توان برای جلوگیری از قتل و خونریزی تلاش کنند. اذن و اجازه‌ی قتال زمانی صادر شد که جنگ بر مسلمانان تحمیل شده بود. در این هنگام باید از خود و دین دفاع می‌کردند و گرنه از نظر اخلاقی ترسو، بی‌اراده و شکست‌خورده محسوب می‌شدند.

خداوند متعال می‌فرماید: «أَذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتِلُونَ بَأْنَهُمْ ظُلُمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ * الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ» [حج: ۳۹-۴۰] «اجازه (دفاع از خود) به کسانی داده می‌شود که به آنان جنگ (تحمیل) می‌گردد؛ چرا که بدیشان ستم رفته است (و آنان مدتهای مدیدی در برابر ظلم ظالمان شکیبائی ورزیده‌اند و خون دل خورده‌اند) و خداوند توانا است بر این که ایشان را پیروز کند.» همان کسانی که به ناحق از خانه و کاشانه خود اخراج شده‌اند (و از مکه وادار به هجرت گشته‌اند).

علت قتال در این آیه واضح و روشن است که همان ظلم و ستم به مسلمین و بیرون کردن از سرزمین خود به ناحق است. در جایی دیگر می‌فرماید: «وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يَحِبُّ الْمُعْتَدِينَ» [بقره: ۱۹۰] «و در راه خدا بجنگید با کسانی که با شما می‌جنگند اما تجاوز و تعدی نکنید (شما جنگ افروزی نکنید و بی‌گناهان و بی‌خبران و زنانی که نمی‌جنگند و کودکان و پیرمردان و بیماران و امان‌خواهان را نکشید و خانه‌ها و کشتزارها را ویران نسازید) زیرا خداوند تجاوزگران را دوست نمی‌دارد».

قرطبی می‌گوید: این آیه اولین آیه‌ای است که در امر به قتال نازل شده و هیچ اختلاف نظری وجود ندارد که قتال قبل از هجرت بنا به آیات زیر غیرمجاز و ناروا بوده است. «ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ» [فصلت: ۳۴] «(بلکه بدی و زشتی دیگران را) با زیباترین طریقه و بهترین شیوه پاسخ بده» و «فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ» [مائده: ۱۳] «پس از آنان درگذر و (بدسگالی‌ها و دورویی‌هایشان را) نادیده بگیر» و امثال این آیه (بقره: ۱۹۰) در مکه نازل نشده بود. اما هنگامی که به مدینه مهاجرت کردند به قتال و جنگ امر شدند.

ملاحظه می‌گردد که در اینجا اجازه به قتال و جنگ فقط برای مقابله با کسی است که آغازگر جنگ است نه کسی که اهل صلح و آشتی است. بیان (وَلَا تَعْتَدُوا) بر این معنی تأکید ورزیده است و سپس به مؤمنان هشدار می‌دهد (إِنَّ اللَّهَ لَا يَحِبُّ الْمُعْتَدِينَ) خداوند تجاوزگران را دوست ندارد

جنگ در اسلام

علل و اهداف آن

نویسنده: دکتر راجب السرجانی

ترجمه: عادل علیمرادی

گرچه این تجاوز بر غیرمسلمان هم باشد وبا این کار از استمرار و ادامه‌ی قتال و جنگ می‌کاهد و رحمت خود را بر همه‌ی بشریت گسترانیده است. در جای دیگر خداوند متعال می‌فرماید: «وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ» [توبه ۳۶] «ای مؤمنان! با همه‌ی مشرکان بجنگید همان گونه که آنان جملگی با شما می‌جنگند و بدانید که (لطف و یاری) خدا با پرهیزگاران است».

قتال در اینجا مقید است و بر حسب قتال و اجتماع آنان علیه مسلمانان، اجتماع مسلمانان نیز در برابر آنان واجب است. علت قتال و پیکار دسته جمعی با مشرکین، قتال و پیکار دسته‌جمعی آنان با مسلمان است.

بنابراین مسلمان نباید با کسی که با او نمی‌جنگد وارد پیکار و جنگ شود مگر با علت و دلیل واضح و روشنی مثل تاراج و یا تجاوز به حقوق مسلمین و یا به سبب ظلمی که بر کسی روا داشته شده است. در این صورت مسلمانان برای رفع ظلم و یا دفع مانع نشر و ترویج دین اسلام و یا مانع رسیدن آن به دیگران، مجاز به قتال هستند. همانند آیه‌ی سابق که خداوند می‌فرماید: «أَلَا تَقَاتِلُونَ قَوْمًا نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ بَدَوُكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ أَتَخْشَوْنَهُمْ فَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ» [توبه: ۱۳] «آیا با مردمانی نمی‌جنگید که پیمان‌های

خود را (مکرراً) شکسته‌اند و (قبلاً نیز ایشان بودند که) تصمیم به اخراج پیغمبر (از مکه) گرفته‌اند و (هم ایشان بودند که) نخستین بار (اذیت و آزار و تجاوز و تعدی به جان و مال) شما را آغاز کرده‌اند؟ آیا از ایشان می‌ترسید (و به جنگ آنان نمی‌روید؟). در صورتی که سزاوارتر آن است که از خدا بترسید (و از کیفر نافرمانی او بهراسید) اگر واقعاً ایمان دارید (و مؤمنان راستین هستید)».

مقصود از (نَكُثُوا أَيْمَانَهُمْ) کفار مکه است و آن‌ها سبب اخراج رسول اکرم شدند. هم‌چنین گفته‌اند: خروج پیامبر از مدینه، برای جنگ و پیکار با اهل مکه، بخاطر پیمان‌شکنی آنان بوده است.

حسن بصری می‌گوید: (وَهُمْ بَدَوُكُمْ) یعنی آنها آغازگر قتال و پیکار بودند (أَوَّلَ مَرَّةٍ) یعنی ایشان بودند که نخستین بار نقض عهد کردند و به (قبیله بنی بکر) برای قتال با (قبیله خزاعه) یاری رساندند. و نیز گفته شده: (وَهُمْ بَدَوُكُمْ) آنها قتال و پیکار با شما را در روز بدر آغاز کردید چرا که پیامبر برای کاروان و قافله خارج شدند و وقتی که مشرکین کاروانشان بدست آورده و محفوظ ماند می‌توانستند منصرف شده و برگردند اما منصرف نشده و بطرف بدر رفتند و شروع به شرب خمر نموده و همچنین گفته شده: مراد از (اخراج الرسول) منع ایشان از حج و عمره و و طواف می‌باشد.

صرف نظر از این مسئله که زمان آغاز جنگ کی بوده، علت قتال و پیکار نزد مسلمانان واضح است که همان آغاز قتال و پیکار از جانب دشمنان بوده است. بنابراین، این عوامل دلایل و انگیزه‌هایی بودند که سبب شدند مسلمانان به قتال با دشمنان روی بیاورند.

رفتار مسلمانان در زمان خلفای راشدین بعد از وفات پیامبر مصداق آن است؛ مسلمانان در فتوحات خود با همه‌ی مشرکین نمی‌جنگیدند. بالعکس با کسانی می‌جنگیدند که در ارتش آن دیار با آنان می‌جنگیدند و مابقی مشرکین را در دین خود آزاد می‌گذاشتند.

آنچه را که به عنوان دلایل و انگیزه‌های قتال مسلمانان در برابر مشرکان عنوان کردیم عبارتند از: دفع دشمن، دفاع از نفس، خانواده، سرزمین و دین، امنیت دین و اعتقاد مؤمنانی که کافران در تلاش برای ایجاد فتنه در دینشان هستند و هم‌چنین حمایت از دعوت تا ابلاغ آن به دیگران و در نهایت ادب کردن عهد شکنان و پیمان شکنان و هیچ انسان منصفی مسلمانان را برای داشتن این انگیزه‌ها در جنگ نکوهش نمی‌کند.

آیا کسی در عالم منکر این اسباب و اهداف برای جنگ می‌شود؟!

باسپاس از اصلاح وب

کتابونه دریاپونه!

لیکوال: رحیم الله حریفال

کوي، له ماشومانو نیولې تر بوډگانو او د ښوونځي له نجونو بیا د کور تر سپین سرو پورې ټولو ته سالمې او گټورې خپرونې لري.

بدبختانه زمونږ ملت له سالمو او بارسالته رسنیو او مطبوعاتو څخه هم بې برخې دی، دلته که رسنیو څه نا څه گټور کارونه سرته رسولي دي هغه یې هم یواځې د نمایش او ځان ښودنې لپاره کړي دي او کومې د گوتو په شمېر د ملت او ولس گټو ته ژمنې رسنۍ که لرو هم د هغو اغېز او تاثیر بیا هومره نه دی چې په ټولنه کې د پام وړ بدلون راولي او خلکو ته ذهنیت او لوری ورکړي.

د کتاب او کتاب لوستلو په خپراوي کې رسنۍ خپل ځانگړی ځای لري چې باید د رسنیو مسؤولین ورته پام وکړي. د خپلو خپرونو په کتار کې دې تمدني او علمي خپرونو ته هم پوره ځای ورکړي.

لنډه دا چې:

له کورنۍ نه نیولې بیا تر مسجد پورې او له مسجد نه نیولې بیا تر رسنیو پورې او له رسنیو نیولې بیا تر دولتي ادارو پورې د ټولو مسؤولیت دی چې د کتاب پر اهمیت خپل ولس او ټولنه پوه کړو؛ که غواړو چې په رښتینې توگه پرمختګ وکړو او له شته ستونزو څخه خلاصون ومومو؛ باید د کتاب لوستلو کلتور په ټولنه کې خپور او عام کړو.

کلونو ته نه څو، یواځې د تېرو پنځلسو کلنو بهیر ته یو ځغلنده نظر اچوو چې د زرگونو ښوونځیو، او لسگونو پوهنتونو جوړیدلو سره -- سره مونږ د کتاب لوستلو او د کتاب د کلتور د دود کولو په ډگر کې څومره مزل او پرمختګ کړی دی؟! تېر او اوسني حال ته په کتلو سره بیا هم په کوم لور روان یوو؟

یو عالم وایي: له حکومت پرته ژوند کیدلای شي، خو له کتاب او مطبوعاتو پرته هېڅکله هم ژوند نه شي کیدای.

خو مونږ په تېرو پنځلسو کلونو کې ډیره لږ د کتاب ملگرتیا کړې ده، ځوانانو د کتاب لوستلو پرځای ډېر وخت په فلمونو کتلو ضایع کړی او کورنۍ تر کلونو کلونو وروسته بیا هم د سریالونو له کتلو نه دي سترې شوي.

دلته هېڅوک هم په بشپړه توگه خپلو مسؤولیتونو او موخو ته نه دي متوجې کله ناکله خو داسې هم کېږي چې توجه او پاملرنه خو پر ځای پرېږده گڼ شمېر کسان د ژوندانه لپاره موخې او اهداف نه لري او داسې ژوند کوي ته به وایې چې د دوی ټولې ستونزې حل دي او یواځې دې ته اړتیا لري چې څه ډول خپل ارزښتمن وخت د سریالو، کانسرټونو او فلمونو په کتلو تېر کړي.

ژمنې رسنۍ:

په نوره نړۍ کې رسنۍ او مطبوعات خپلو ملتونو ته لوري ټاکي د ژوندانه په کرلیچونو کې یې لاسنیوی

مونږ او زمونږ هېواد پنځه زره کلن تاریخ لري، خو د دې پنځه زره کلن تاریخ له لرلو سره -- سره لا هم مونږ د تمدن او پرمختګ د ښوونځي د لومړي ټولگي زده کوونکي یو. دلته لاهم مونږ په ډېرو وړو او کوچنیو موضوعاتو توافق ته نه یوو رسیدلي.

په دې کړیدلي او دردیدلي وطن کې لا هم د قوم، ژبي او سیمې پر بنسټ سیاستونه پرمخ وړل کېږي او لا هم سیاسي سوداګر د ولس په برخلیک لوبې کوي.

مونږ او هېواد مو چې له کومو ستونزو سره مخ دی، ډېر لاملونه لري خو یو لامل چې کیدای شي زمونږ د شته ستونزو اصلي لامل به وي هغه دا چې دلته له لرغوني تاریخ سره بیا هم د پوهې او علم پر ارزښت لا سم نه یوو پوهیدلي، تر اوسه هم مونږ د کتاب لوستلو او مطالعې کلتور او فرهنګ په نسبي توگه هم نه دی خپور کړی.

حال دا چې د ډېری ټولنپوهانو په وینا، کوم ملتونه او قومونه چې له مطالعې او لوست سره بلد وي، د دوی په منځ کې کتاب او د کتاب لوستل ډېر دود وي توانیدلي دي چې تلپاتې او بریالۍ کلتور پر ځای پرېږدي او خپل کلتوري میراثونه، د پوهې زیرمې او د خپلو پوهانو علمي لاسته راوړنې خپلو راتلونکو نسلونو ته ولیږدوي.

لا هم مونږ د نړۍ د نورور هېوادونو په پرتله د کتاب لوستلو او کتابتونونو جوړولو په برخه کې په زړه ګونه میله واټن کې قرار لرو، ډېرو لرو او پخوانیو

از آذان تا آذان

کودتا بر ضد آذان و آذان بر ضد کودتا

علی حاکان

استانبول - ترکیه

صبح روز جمعه ۱۵ جولای، بعد از نماز که خود را آماده‌ی بیرون رفتن کرده بودم و پیش از خوردن صبحانه، به شریکم زنگ زدم:

- پنج دقیقه بعد به سرک می‌برایم.

- مه نزدیک شهرک تان هشتم و پنج دقیقه بعد می‌رسم.

حرکت کردیم به سوی ولایت (کرک‌رالی) تقریباً بعد از یک ونیم ساعت، به منزل مقصود رسیدیم. هدف از رفتن، دیدن و سروی از بعضی زمین‌های زراعتی و چند باغ و باغچه بود، گرمی در حدود ۳۵ تا ۳۶ درجه سانتیگراد بود و حرارت هم بی اندازه آزار دهنده. بعد از خوردن صبحانه در بین درخت‌های سبز و پر میوه به سوی زمین‌ها حرکت کردیم، تا نزدیک نماز ظهر حدوداً کارما به نیمه رسید. رفتیم نماز جمعه را در نزدیکترین مسجد ادا نموده با وجود شدت گرما برگشتیم به سوی کار. کارما ادامه داشت تا نماز عصر فرارسید و ما هم نماز عصر را در یکی از باغ‌ها ادا نموده حدوداً ساعت هفت شام بود که کار ما تمام شد و به سوی استانبول حرکت کردیم؛ گرسنگی بیحد وضع ما را خراب کرده بود، به یکی از رستوران‌های که اکثراً جای جمع شدن و نشست‌های کاری ما بود، رفتیم تا لقمه نانی به گلو فروبرده و نفس راحت بکشیم، از نشستن ما دقایقی نگذشته بود و کم‌کم دربارۀ کار یک روزی خود صحبت می‌کردیم که یکی از دوستان تماس گرفت و گفت: هرجا باشین می‌خواهم به دیدن تان بیایم، گفتیم: خوب، مشکل نیست بخیر بیایین. غذا را تمام کرده بودیم که دوست ما بایک دوست دیگرش رسید. مهمان را به ما معرفی کرد که در یکی از مکاتب خاص معلم بود؛ میگویند: از گپ گپ می‌خیزه، مهمان گرامی، شروع به سخن گفتن کرد و مسئله را

آهسته آهسته به انتقاد کردن از رئیس جمهور اردوغان رساند و تعرض را با این الفاظ شروع کرد:

«حالی فهمیدیم که اردوغان چرا استاد احمد داوود اوغلو را از وظیفه‌اش مجبور به استعفا کرد، معذرت خواهی از روسیه، روابط با اسرائیل، کوشش نورمال کردن وضعیت بامصر و سوریه، آغاز همکاری با ایران و... و...، اما؛ عاقبتش نزدیک است، به زودی بهای این عملکردهای دکتاتورانه‌اش را خواهد پرداخت. با طبیعتی که من دارم، بیحد خود را کنترل کرده بودم و نمیدانم که چطور شد صبر کردم تا جام کین و نفرت‌اش را بصورت کامل خالی کند، گفتم: مهمان نهایت گرامی! حرف‌ها و تصورات و تفسیرات تان تمام شد، یا هنوز چیزی به گفتن دارید؟ گفت: خیر! تمام شد.

من هم به پاسخ گفته‌های مهمان، آنطور که مطابق عقلش بود، پرداختم و آنچه لازم بود برایش شرح کردم، بیحد تحت فشار عصبی قرار داشتم، دوستانم مرا آرام می‌ساختند و می‌گفتند که خوب خودت بهتر میدانی این‌ها مثل «ابولهب» و «ابوجهل» هستند، (خوب میدانند که گاو سیاه و شیرش سفید است، اما از روی کینه و عداوت که با رئیس جمهور دارند، پیروزی‌های او را دیده نمیتوانند و این را تحمل ندارند که رئیس ما منحیث قائد و غمخوار امت مظلوم و زجر دیده‌ی اسلام، حرکت کرده در هرجا که مسلمان زیر ظلم و زجر است، با او اعلان همدردی نماید که این را در قول و عمل ثابت ساخته است. خون من که به جوش آمده بود، گفتم: اشتباه از رئیس جمهور است، ورنه باید {کار ایشان را مدت‌ها قبل، یکسو می‌کرد} چون این نمک ناشناسان، آب و نمک کشور را می‌خورند

و در خدمت صهیونیسم قرار دارند. همه خستگی روز دراز و گرمی تابستان یک طرف حرف‌ها و تهمت‌های بیجا، دور از منطق و مغرضانه‌ی این بی‌علم به ظاهر معلم طرف دیگر.

هیچ نفهمیدم که چطور صبحانه خوردیم یا نخوردیم، با اعصاب خراب و خسته حرکت کردیم به طرف خانه، نماز خفتن را خوانده و بدون اینکه در فکر شنیدن و یادیدن خبرها شوم، روی تخت دراز کشیده به زمزمه‌ی دعا‌های مسنونه شروع کردم؛ چون: یک روز پرکار و خسته کن را با آن همه گرمی‌اش سپری کرده بودم، و در عین حال از گفته‌های مغرضانه و نیش‌دار حریف هم به اندازه‌ی کافی رنجیده بودم. اینکه تاچه حدی دعا‌ها را خوانده بودم! خدا میداند، به خواب رفتم که با صدای لرزش تلفون بیدار شدم و با وارخطایی از جای برخاسته و دیدم که هنوز ساعت یازده ونیم است یعنی یک ساعت هم نخوابیده بودم که این تماس آمده بود و از اینکه شماره ناشناس بود، جواب تماس را نادم، درهمین چُرت و خیال بودم که کی باشد و در این وقت شب چه می‌خواهد! ناگاه سر و صدا‌های از بیرون شنیدم که کسی می‌گفت:

بیایین!

بیرون شوین!

برایین از خانه‌ها!

الله اکبر، الله اکبر!

گفتم خدا یا خیر! از کلکین به بیرون نگاه کرده دیدم که چندین موتر بصورت قطار پشت سرهم، با بیرق‌های خورد و کلان در شهرک دوره زده و الله اکبر گفته به بیرون از شهرک می‌روند. بعضی‌ها که هنوز نفهمیده بودند که چی گپ است، مثل مه از کلکین‌ها با تعجب به بیرون نگاه می‌کردند،

تلویزیون را روشن کردم فریکانس روی چینل تلویزیون (بیاز)، که یک چینل خاص واز شاروال انقره می باشد بود، با شنیدن آواز هیجانی و قهرآمیز جوانی که حدوداً بیست و پنج ساله معلوم می شد، حالت دگرگون شد. حالا خواب را بگذار که توان و قوت از دست و پایم گریخت و جا بجا نشسته به خبرها گوش دادم که شخصی ندا سر می داد و می گفت: ...اگر امروز بخوابید و در خانه ها بمانید، دیگر هیچ وقت نه خود را خواهید بخشید و نه هم آرام خواهید شد و تا زنده هستید در اسارت و بردگی زندگی خواهید کرد!

بیرون شوین! بریزین به سرکها و جاده ها و جلو پیشرفت و تحرک شان را بگیرین! نگذارین آزادی را از ما بگیرند، نگذارید وطن را بفروشند! بیاین به میدانها، چی میتوانند بکنند! آیا همه ی ما را میتوانند بکشند؟ چقدر ما را خواهند کشت!

امروز در این کشور هزارها اردوغان وجود دارد! منتظر ماندم، اما هیچ نفهمیدم، فقط موترها را از کلکین اتاق می دیدم که در شهرک دوره زده بابیرق های خوش رنگ خون شهیدان استقلال (سرخ)، از شهرک به بیرون میروند و بس!

نطاق باز به روی تلویزیون ظاهر شد و گفت: از ریس امور دینی می خواهیم که به همه ی امامان مساجد خبر دهند تا از مناره های مساجد صدای کفر شکن و شیطان کش آذان و الله اکبر را بلند کنند و... با یکی از دوستانم که در نزدیکی شهرک ما سکونت دارد، تماس گرفته گفتم:

- خبر شدی؟

- همین لحظه از طریق تلفون خبرم کردند،

- رئیس کجاست؟ خوب است، درامن است؟ با آواز گریه آلود جواب داد: فقط برایش دعای سلامتی می کنیم،

- خوب چکار کنیم؟

- حاجت پرسش نداره، هدایت رهبران حزب این است تا برآمده و جاهای را که تصرف کرده اند، از آنها پس بگیریم. منتظر یکدیگر نشده، به طرف میدان ها حرکت کنیم؛ اگر بیرق داری که آمده بگیرم،

گفتم یک دانه دارم که خودم می گیرم، گفت: خوب خدا حافظ! مه رفته به میدان هوایی.

به سالون رفته، بیرق را از الماری کشیده در حالی که اشک از چشمانم جاری بود، برگشتم به اتاق تلویزیون چون می خاستم حد اقل از سلامتی رئیس اردوغان مطمئن شوم، هر جا که باشد مهم نیست، فقط بخیر باشد، در همین لحظه صداهای کفرستیز و آرامش دهنده الله اکبر، الله اکبر، الله اکبر، الله اکبر، اشهد ان لا اله الا الله اشهد ان محمدرسول الله، از مسجد ها بلند شد «یک لحظه به یاد صدراعظم شهید عدنان مندریس رفته که ۵۷ سال قبل از امروز، برای بلند کردن همین صداهای دلنشین (برای همین آذان) توسط گروه خایین و وطنفروشی که همچون امروز شورش نموده بود، آن راد مرد خدا را اعدام کرده بودند، گفتم: روح شاد و جایگاهت بهشت برین باد» با شنیدن آواز آذان آرامش بیشتر حس کردم، دکمه ی ریموت کنترل را بازم فشار دادم که چینل خبری (a) بود، اما متوجه شدم که از چینل (سی این تی) پخش زنده دارد، پرده تلویزیون به دویخش تقسیم شده بود نیم آن بطور زنده دروازه دخولی میدان هوایی اتاترک را نمایش میداد که عساکر مسلح صف بسته ایستاده بودند و در نیم دوم، نطق (یک خانم، بدون آرایش و جم و جور کردن موهایش حتی به حالت پایبیتراز عادی، در دست چپش موبایل و در دست راستش میکرافونی را که عادتاً در یخنش بند می باشد، نزدیک به موبایل گرفته، می گوید:

.... به سیدیوی آنقره برگردین ... بلی! حالا شما را میبینیم ... آماده هستین؟ تقصیر ما را نادیده بگیرید. این مسئله را مجبوراً به این طور حل می کنیم، تلفون را به طرف کامره فیلم برداری نزدیک می کنیم،

(هدفش ارتباط با رئیس جمهور و نشر پیامش است).

- اگر جناب رئیس جمهور آمده باشند، آغای حسن! ما آماده هستیم.

طرف مقابل: بلی ما هم آماده هستیم تلفون را به جناب رئیس جمهور تقدیم میکنم.

- بفرمایین جناب رئیس جمهور! ما به شما گوش می دهیم.

- بلی، احترامات تقدیم میکنم.

- تشکر جناب ریس جمهور! ما می شنویم بفرمایین! - با تأسف امروز گروه کوچکی از عساکر وابسته به قدرت موازی (گروه فتح الله گولن) در داخل نیروهای مسلح به تشویق گروه مذکور، شورش نموده که البته ملت و مردم ما با هماهنگی و برادری جواب لازم و شکننده و جزای این عمل شان را به آنها خواهند داد. اینها از توپ و تانک و طیاره ی که ملکیت ملت و مردم است، علیه ملت و مردم استفاده کرده و بر ایشان حمله می کنند، مطمئنم که جزای این عمل شوم شان را خواهند دید. ما میدان را به نفع اینها ترک نخواهیم کرد و جاها و مراکز را که اشغال کرده اند، در کمترین وقت، از آنها پس می گیریم. ما با جدیت در مقابل شان ایستادگی کرده، در تصمیم خود جدی هستیم و کسی ما را در این موضوع امتحان نکند. به ملت از اینجا دعوت می دهم تا برآمده و در میدانها جمع شوند، و ببینیم که این گروهک با توپ و تانک خود با مردم و ملت چی میتوانند بکنند، من تا امروز قوت و نیروی قوی تر و بزرگ تراز قوت و نیروی ملت، نشناخته و نمی شناسم.

- جناب ریس جمهور! آیا در این شورش، سلسله مراتب امرو قومانده مراعات شده یاخیر؟ این سؤال در اذهان مردم است، شما من حیث رئیس جمهور، در مورد چی می گوید؟

- من قوماندانان اعلی نیروهای مسلح هستم، بدون خبر من و بدون مراعات سلسله مراتب امر از بالا به پایین، متأسفانه که بالعکس از پایین به بالا صورت گرفته، جزای این عمل شان را خیلی گران خواهند دید. از این ناحیه هیچ کس به تشویش نباشد.

- جناب ریس جمهور! گفته میشود که رئیس ارکان قوای مسلح و چندین قوماندان دیگر را اختطاف نموده اند آیا درست است؟

- من هم مثل شما این خبر ها را شنیدم، ولی از سلامتی و چگونگی شان هنوز خبر بدست نیآوردم، می دانید که در چنین حالات وضعیت درهم و برهم می شود و فعلاً وضعیت غیرنورمال است و استفاده

کنندگان از این تشنج، جزای سنگینی را خواهند دید.

- جناب ریس جمهور! آیا کودتاچیان پیروز خواهند شد؟ و پیام آخرتان به مردم چیست؟

- کودتاچیان در طول تاریخ، به پیروزی نهایی نرسیده و نمیرسند، دیر یا زود، اینها سرنگون شده و به پنجه‌ی قانون سپرده خواهند شد. من بازم همه‌ی ملت را به بیرون شدن و مقابله با اینها دعوت می‌کنم و باید، همه باهم درس فراموش ناشدنی به اینها بدهیم. به میدانهای هوایی بیایید، من هم با شما می‌پیوندم.

رئیس جمهور مؤمن ما، ببعد مطمئن و براوضاع حاکم معلوم می‌شد، با جرئت و شهامتی که ایشان حرف می‌زدند، کودتای پیروز شده را نیز شکست میداد.

اول از همه شکر خدا را ادا نموده که رهبر بخیر است، بعد وضو گرفته دور کت نماز شکر و دعای خیر نموده فامیل را از خواب بیدار کردم تا نماز و دعای خیر بخواند. خود را آماده نمودم تا بروم به طرف میدان هوایی. خانم پرسید: کجا بخیر؟ گفتم: به مسجد، بعدش ببینم چی میشود؛ چون ترسیدم اگر بگویم به میدان هوایی یا به سرکها تشویش کده هر لحظه تماس خواهد گرفت.

باتوکل به خدا، سوار موتر شده به سرک برآمدم و عقب یک کاروان موترها که همه هارن زده و الله اکبر گفته به طرف میدان هوایی می‌رفتند، در حرکت شدم. اشاره های موتر را (مانند دیگران) در حال گل و روشن قرارداداده و صدای تکبیر را سر دادم.

چی میشود؟!

با کی درگیر می‌شویم؟!

زخمی می‌شویم؟!

می‌میریم؟!

زنده برمی‌گردیم؟!

اصلاً کسی در این فکرها نبود،

در همین خیال ها بودم که قافله‌ی صدها موتر خورد و بزرگ در نیمه راه میدان هوایی آهسته شده، بعضی جابجا رخ موتر را پس به آنجا که امیدم برگردانده، بعضی ایستاد شده و بعضی ها هم از

موتر پیاده شدند. من هم آهن موتر را کشیده پیاده شدم و پرسیدم چی شد؟

- پولیس می‌گوید: امکان رفتن تان با موتر به میدان هوایی نیست اگر می‌خواهید پیاده بروید و بهترین است که به طرف «اوتوسترا» متصل به خط سیر انقره (منطقه‌ی استوچ) بروید زیرا آنجا تعداد مردم بیحد کم است و تانکها در آنجا به سرعت حرکت دارند، در میدان هوایی به تعداد کافی مردم رسیده و از جهت های مقابل هم مردم به میدان میرسند.

- خوب چی کنیم؟

- متردد استم بریم میدان؟ یا برگردیم به طرف منطقه استوچ؟!

- امر و خواست رئیس جمهور و همه‌ی رهبران همین است که به میدان هوایی و جاهای مهم امنیتی و دولتی و هر جای که خائنین در حرکت آند، رفته و مانع پیشروی شان شویم، و به گفته‌ی پولیس در منطقه‌ی نزدیک استوچ، ضرورت به رفتن ما هم است.

این را گفته سوار موتر شدم و رخ موتر را به بسیار مشکل دور دادم، دیدم که آهسته آهسته تعداد بزرگی از موترها دور زدند، به مجردی که برعکس حرکت کردم، متوجه شدم که موترها به سرک اصلی طرف مقابل از سر گلدان‌ها که نه چندان بلند است، پایین میشوند. تعجب کردم که این موتر های خورد چطور به این آسانی به طرف مقابل می‌روند؟! تا اینکه به آن نقطه رسیدم، دیدم که هرکس خاک و سنگ و چوب و هر چه بدست شان آمده در دو طرف گلدان می‌ریزند و راه را برای رفتن موترها از این طرف به آن طرف سرک هموار می‌سازند، سه جوان تنومند و قوی که پیاده بودند، گفتند: برادر! مارا هم با خود بردار. گفتم: یا الله! بپرین داخل موتر.

لحظات بعد، با گروهی از موترها که شاید بیست و پنج یا سی عراده بود، پیوستیم. تانکی شبیه تانک «تی ۵۲» در دوصد متری در حرکت بود، اطرافش را گروهی از فدائیان وطن، محاصره نموده و هر قهرمان آن میدان در فکر وداد و گیر بالا شدن بر تانک بود، همینکه یکی از جوانان، دستش را به نقطه‌ی از تانک می‌رساند، یکی از سه عسکر که فقط نیم تنه بیرون بودند، با قنداق تفنگ بر دستش زده

و خطا می‌شد، مشکل اساسی این بود که تانک در حال حرکت بود، بالا شدن از عقب اصلاً مشکل بود از دو طرف تانک دویدن و بالا شدن در یک وقت هم نا ممکن بود، موتر چهارم یا پنجم من بودم که به تانک خود را نزدیک کردم، به یکی از جوانانی که با من بود، گفتم:

اگر می‌توانی برو روی بانث موتر بالا شو، مه از عقب تانک موتر را خوب به تانک نزدیک می‌کنم تو روی تانک بالا شو. همین کار را کردیم اولین بار، جرئت نکرد، بار دوم و سوم تانکست متوجه شد، تانک را تکان داده تکان داده می‌برد، آخر یکی از موترها از پهلوی چپ تانک خود را کشید و پیش روی تانک تیر شد. دو موتری دیگر هم به تعقیبش رفته خوده کشیدند، تا اگر شود مانع حرکت شوند، در این اثنا، مردم پیاده که در دو طرف و عقب تانک در حال دویدن با تانک بودند، چوب‌های دراز پیدا کرده، که احتمالاً از درخت های نزدیک سرک شکستانده بودند و در عین حال متوجه سنگ ها شدند و با استفاده از این دو سلاح بر سه تن عسکر سرتانک حمله کرده آن ها را مجبور به داخل شدن به درون تانک کردند، حالا دگه خیلی آسان، می‌شد از دو طرف بر تانک بالاشد؛ ولی متأسفانه که تانکست، تانک را به شکل عجیبی تکان می‌داد و بطور ناگهانی و به شدت بریک می‌گرفت، چند تن با این حرکت‌های تانک که نیمه‌ی خود را به تانک چسپانده و در حال رسیدن به هدف بودند، توازن شان را از دست داده به زمین افتیدند. حمله‌ی بالاشدن مردم از طرف چپ تانک قوی‌تر شد. تانکست هم به طرف چپ تانک را نزدیک ساخت تا مردم ترسیده و از کار شان صرف نظر کنند، ولی غافل از اینکه در این لحظات هیچ کسی در غم جان نبود. یگانه هدف، فلج نمودن حرکت خائنین یا مانع شدن حرکت تانک بسوی هدفش بود.

در همین لحظه که تانک، بطرف چپ نزدیک شد، ما از فرصت استفاده کرده به سرعت، از طرف راست تانک گذشتیم، با چند موتری که پیش روی تانک بودند، خود را رساندیم. شاید تعداد موتر های که توانستند از عقب تانک به پیش روی تانک بروند، به ده نفر رسید، همه موترهای پیش روی تانک، سرعت

شان را آهسته آهسته کم می کردند، تا مانع سرعت تانک شوند، ولی متأسفانه که تانکست این تصمیم را نداشت؛ چون دو موتور را بصورت مستقیم فشارآورده و صندوق های عقب شان را از استفاده کشیده بود، ولی بازهم همه آهسته شدیم.

در همین گیر و دار بودیم که دیدیم از طرف مقابل ما یک موتور بزرگ با چراغ های فول، به سرعت می آید، قبل از اینکه بدانیم کی است و چی می کند، حس کردیم که به کمک ما رسیده، راحتی عجیبی حس کردیم، مثل طفلی که با بزرگتر از خود در گیر باشد و در همان لحظه پدر یا برادر کلانش برسد، موتورهای که پیش رویم بود، به راست و چپ سرک صف کشیدند و دهلیزی بین تانک و موتور بزرگ که از طرف مقابل می آمد، باز کردند.

من هم موتور را به طرف راست کشیدم در عقبم چهار پنج موتور، به دست راست صف کشیدند، طوری که من به همان اندازه ی موتور های عقبم از تانک دور بودم، سرعت تانک کمترشد، شاید از ترس تصادم با موتور بزرگ که از مقابل بسویش نزدیک می شد، موتور بزرگ تقریباً در سه تا چهارصد متری ما بگونه ی که درازی موتور به عرض سرک قرار گرفته، وسط سرک را برای لحظاتی بند کرد و ما نزدیک موتور مذکور رسیدیم، شانزده بیست ده تایره بود، زیاد متوجه نشدم احتمالاً مربوط شاروالی استانبول بود، موتورهای خورد راست و چپ سرک را صف بسته بند کردند و از عقب تانک نیز ده ها موتور و مردم دست خالی و غضب آلود. در حدود پانزده یا کم وبیش نَفرهم برسر تانک بودند. تانک سرعتش را کم کرده تقریباً به حالت ایستاده قرار گرفت. همه از موتور ها پیاده شدند و چهار طرف تانک را محاصره کردند، ولی کشیدن تانکست و عساکر داخل تانک، کار مشکلی بود، یادم نیست که در این گیرودار چقدر وقت گذشت که یکتن با آواز بلند صدا کرد:

الله اکبر، الله اکبر! ملت به میدان هوایی داخل شده اکثر خابینین را دستگیر کرده اند، تانک ها در دروازه ی دخولی هنوز وجود دارد ولی از حرکت بازمانده اند، این خبر، به همه ی ما یک جرعه ی قُوت وامید بود، مردم یکبارگی با صداهای کفر ستیز الله اکبر، با سنگ و چوب بر تانک حمله و رشددند،

تانک با سراسیمگی بدست راست که موتور های خورد صف بسته بودند، حرکت کرد. بعضی ها که هنوز بر سر جلو موترشان نشسته بودند، با سرعت خود را کشیدند، من که در نزدیکی موتور بودم و ماشین موتور را خاموش نکرده بودم با سرعت خود رسانده و حرکت کردم، سه موتری که در پشت من بودند، نیمه ی طرف چپ هر سه موتور، زیرچین طرف راست تانک شد، بعداً خبر شدیم که در یکی از این سه موتور یک تن راننده نیز وجود داشته، اینکه چطور نجات یافت و زنده برآمد فقط معجزه ی خداوندی بود. موترها پیش و تانک از عقب در حرکت بود، موترها با سرعت کم در حرکت بود تانک نیز سرعتش را کم کرد، در همین لحظات پولیس مبارزه با تروریسم و شورش رسید و یکی از آنها نیز بر تانک بالاشد.

مردم سروصدا کردند که پترول و سگرت لیتز بیارید تا تانک را بسوزانیم، پولیس از یک روزنه ی کوچک تانک، با عساکر موجود در تانک، در گفتگو بود تا خود را به پولیس تسلیم کرده و از چنگ مردم نجات پیدا کنند، در غیر آن تانک رابه آتش خواهند کشید، و مقاومت شان فایده ندارد، چون قوماندان های شان دستگیر شده و انقلاب ناکام شد.

این تهدید، عساکر را ترسانند، تانک کاملاً متوقف شد. سه چهارتن عسکر دیگر نیز بالای تانک رفتند و مردم را قناعت دادند، تا بر آنها حمله نکنند، بعد از جارجونجال، مردم سوار بر تانک، پابین شده و عساکر با ترس و لرز سرتانک را باز کردند.

پولیس توانست، در مدت زمانی کوتاهی، عساکر دوچین تانک را یکی پی دیگر، قناعت داده و آنها را به تسلیمی و اداسازند.

همانجا ماندیم؛ چون گفته می شد که شاید بازهم، تانک های دیگر بیاید.

ساعت تقریباً نزدیک پنج صبح بود، از تماس های تلفونی خبر شدیم که رئیس جمهور، به میدان هوایی اتاترک رسیده و کنفرانس مطبوعاتی داده است. عساکر کودتا چی، از مقاومت دست کشیده و آهسته آهسته پولیس آن ها را با حمایت مردمی خلع سلاح نموده و دستگیر می کردند، حس کردم ایستادیم در اینجا، بی معناست؛ چون: موتور نزد هست می

توانم خود را به جای دیگر رسانده، شاید خالیگاهی را پرکنم. حرکت کردم به سوی مدیریت امنیت و دفتر ولسوالی «بشاک شهر»، زمانیکه آنجا رسیدم، صدها موتور خورد و بزرگ، در اطراف مدیریت امنیت و ولسوالی توقف کرده و هزارها تن یا در نزدیک موترهای شان، یا هم نزدیک محوطه ی امنیت و ولسوالی، شعار می دهند و تکبیر می گویند. کسی از خوشحالی گریه میکند، کسی به دعا و عذر وزاری به خدا می پردازد، این حالت را دیدم طعم پیروزی را با تمام وجودم احساس کردم، صداهای دل انگیز «آذان» که به تکرار، از مناره های تمام مساجد استانبول و هشتاد ولایت دیگر ترکیه، به گوش ها طنین می انداخت، به کیمیای طاقت ور و آرامش بخشی می ماند، که بیمار بعد از انتظار طولانی، به آن رسیده باشد. بیحد مطمئن شدم و با چندین دوستم که در جاها و نقاط مختلف استانبول بودند، تماس گرفتیم. همه با اطمینان می گفتند: که ملت بروضیعت حاکم است، همه مراکز مهم دولتی و نقاط مهم استانبول، به جز پل اول (پل تنگی فوسفور)، از کودتاچیان خابین، گرفته شده بود و تمام قشله ها و مراکز اردو، که امکان خروج کمک به کودتاچیان شکست خورده از آن می رفت، در محاصره ی مردم و نیروهای امنیت (استخبارات) و پولیس قرار داشت.

در نزدیکی مدیریت امنیت و ولسوالی بودم، تصمیم گرفتم تا برگردم به خانه که هم نماز صبح را بخوانم و هم از طریق تلویزیون جریانات را تعقیب نمایم، و بدانم که چی شده و درعین زمان بتوانم بیانیه یا سخنرانی رئیس جمهور را که به استانبول رسیده بود، بشنوم. حرکت کردم بسوی خانه و متوجه خود شدم، که اشک هایم می ریزد. نفهمیدم اشک های خوشی بود، یا اشک های ناشی از دیدن وضعیت جاری و حال و احوال امت اسلامی!

به خانه رسیده دیدم، که خانم جلو تلویزیون نشسته و با دقت کامل، اخبار را کانال به کانال تعقیب می کند. من هم بعد از ادای نماز، رفتم و جلو تلویزیون منتظر برآمدن رئیس جمهور، که در داخل مهمانخانه ی میدان هوایی بود، نشستیم، و به قول حافظ: [باشد که بازبینیم دیدار آشنا را].

استرداد استقلال افغانستان

که په میوند کی شهید نه شوې
خدایو لالیه بی ننگی له دې ساتینه

"شهیده ملاله د میوند د جهاد قهرمانه"

۹۷مین سالروز استرداد استقلال وطن عزیز از استعمار سیاه انگلیس به همه هموطنان گرامی ما مبارک باد.

جا دارد تا درین مناسبت بروح تک تک مجاهدین جان برکف جهاد استقلال که در سه نبرد تاریخی با دشمن استعمارگر مردانه جهاد و غزا کردند، اتحاد دعا نماییم و برای شهدای قهرمان جهاد استقلال، از بارگاه خدای خیر الناصرین قبول جهاد و بلندی درجات استدعا کنیم.

بنابر عوامل مختلف، بویژه نا اهلی زمامداران حاکم بر کشور، ملت مجاهد و آزاده افغانستان نتوانست از فواید و ثمرات استقلال سیاسی در جهت پیشرفت، ترقی و آزادی وطن و رسیدن به یک زندگی آبرومند و مرفه استفاده مناسب نماید.

رژیم های حاکم بر کشور، با دنباله روی از خارج و پالیسی های ناکام شان، زمینه های اغتشاش و عدم استقرار و بی ثباتی در کشور را فراهم ساختند، تا اینکه بعد از وقوع کودتای ۷ ثور ۱۳۵۷ آزادی و استقلال سیاسی افغانستان از طرف پکت وارسا و اتحاد شوروی وقت سلب شده و افغانستان بصورت نظامی اشغال شد. پیامدهای شوم کودتای ۷ ثور تا کنون در شکل جنگ، نا امنی، فقر و وابستگی سیاسی، نظامی و اقتصادی افغانستان به خارج هنوز هم ادامه دارد.

متأسفانه در شرایطی مردم ما به پیشواز استرداد استقلال افغانستان از استعمار سیاه انگلیسی میروند که، هزاران سرباز امریکایی و خارجی دیگر در کشور ما حضور نظامی دارند و موافقتنامه به اصطلاح امنیتی برای این حضور توأم با عملیات جنگی، پوشش و قباله روباه فراهم کرده است.

ما در شرایطی از رشادت و قهرمانیهای نیاکان مجاهدان در جهاد علیه اشغالگران انگلیس تجلیل می کنیم که، نه تنها نیروهای انگلیسی در سرزمین ما حضور نظامی دارند، بلکه کشورهای همسایه و بازبگران منطقه، در بی ثباتی و جنگ جاری در کشور ما نقش اساسی داشته و از ضعف مردم ما به نفع اهداف شوم شان سوء استفاده می کنند.

هنوز هم درین سرزمین فقر، مرض، بیسوادی، تعصب، عقب ماندگی، اختلافات بر سر جواب و زعامت و از همه تأسف بارتر، نبود و فقدان زعامت و رهبری نیرومند ملی فراست می و فرا قومی که به منافع علیای ملت افغانستان مخلصانه و قاطعانه وفادار باشد، وجود دارد.

هنوز هم دورنمای صلح و تفاهم بین الافغانی و قطع جنگ و برادر کشی دور بنظر می رسد.

یادبود استرداد استقلال افغانستان زمینه و فرصت خوبی است به تمام مردم افغانستان، بویژه نسل های جوان و تحصیل یافته و رهبران سیاسی کشور، تا با پیشروی گذاشتن تاریخ معاصر بعد از استقلال کشور و تأمل در درسها و اندرزهای برگرفته شده از تاریخ، روی نجات کشور از حالت بسیار بد کنونی و زمینه سازی برای رسیدن به استقلال و آزادی حقیقی و استفاده از مزایای آزادی برای ساختن یک افغانستان آزاد، آباد، آرام و پیشرفته و متمدن، متحد و اسلامی فکر و کار و تلاش نمایند.

زنده باد افغانستان

ژوندي دې وي د افغانستان خلک

دكتور فضل الهادي وزين

يادبود استرداد استقلال
افغانستان زمینه و فرصت خوبی
است به تمام مردم افغانستان،
بویژه نسل های جوان و تحصیل
یافته و رهبران سیاسی کشور، تا
با پیشروی گذاشتن تاریخ معاصر
بعد از استقلال کشور و تأمل در
درسها و اندرزهای برگرفته شده
از تاریخ، روی نجات کشور از
حالت بسیار بد کنونی و زمینه
سازی برای رسیدن به استقلال و
آزادی حقیقی و استفاده از
مزایای آزادی برای ساختن یک
افغانستان آزاد، آباد، آرام و
پیشرفته و متمدن، متحد و
اسلامی فکر و کار و تلاش نمایند.

اصلاح فرد، خانواده و جامعه.
تأمین عدالت اجتماعی و قانونیت در کشور.
ترقی و انکشاف همه جانبه افغانستان.

شعار ما

- اصلاح ملی در ویرایش مطالب دست باز دارد.
- مطالب آمده مسترد نمی شود.
- مطالب منتشره بیانگر آرای نویسنده کان است.

هفته نامه
بجز اصلاح اراده دیگری ندارم
اصلاح
داسلام داصیل فہم منبر

سalam
پوهنتون سلام
۱۳۸۸ هـ ش

سalam
پوهنتون

با خرید
تولیدات وطن
در رشد اقتصاد کشور
سهم بگیرید

کمیابین سرتاسری
تقویم تولیدات وطنی و استعمال بانکوت های افغانی

کلینیک دیوان بیگی

داکتران مجرب، لابراتوار مجهز، ادویه با کیفیت
مکان خوب برای معالجه و چیک اپ عمومی شما و اطفال تان.
با چیک اپ عمومی خود و فامیل تان را از امراض قابل وقایه نجات بدهید!

آدرس: کوته سنگی، ساحه دیوان بیگی، کوچه چهارم.
طبی اسلامی افغانستان.

موبایل: 0782040294 - 0202563051 - 0202563050

مرکز تولید و نشر برنامه های اسلامی

نشرات ما را در صفحات مجازی دنبال کنید:

www.islampayman.com

YouTube: www.youtube.com/user/paymanfilm/videos

Facebook: Paymanfilm

skype: Paymanfilm.com

نشرات روزانه ای ما: 0098777464636 & 0098777170996

نشرات: Payman@islampayman.com & art_jawad@yahoo.com

لیسانس:

- انجیری ۲۰٪ تخفیف
- شرعیات ۱۰٪ تخفیف
- اقتصاد ۲۰٪ تخفیف
- کمپیوتر ساینس ۲۰٪ تخفیف
- حقوق و علوم سیاسی ۱۵٪ تخفیف

دپلوم:

- زبان عربی
- زبان انگلیسی

امتحان کانکور جمعه ۵ سنبله ۱۳۹۵

۰۷۷۸-۱۵۰ ۱۵۰ - ۰۷۷۸-۲۷۵ ۲۷۵ - ۰۷۸۸-۲۷۵ ۲۷۵

اخبارات شما را می پذیریم

هفته نامه اصلاح ملی
در ۲۸ ولایات کشور به تیراژ بلند توزیع می گردد
اصلاح افلاین
بر بیننده ترین صفحه انترنیتی افغانی
www.eslahonline.net

رادیو صدای اصلاح 104.3 FM
با ۱۷ ساعت نشرات در شبانه روز
شماره تماس: 0786945943